

Utorak, 9. maj 2006.
Svedok Dragan Vezmarović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.34 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da advokati žele da pokrenu neka pitanja. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Dobro jutro. Hvala časni Sude. Tim Odbrane juče je po vašoj preporuci kratko izvršio uvid u beležnicu svedoka. Kasnije smo morali... da...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, nažalost, vaše prve reči nismo čuli. Ako ste rekli nešto važno, molim vas, ponovite. ako ne, samo nastavite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Nije bilo ništa mnogo važno. Dakle, pogledali smo ovu radnu beležnicu, doduše nakratko, jer je ovde bilo izricanje presude u jednom drugom predmetu i tim Odbrane, bar moj je mišljenja da bi bilo dobro za Odbranu da ima fotokopiju ove beležnice koju bi mogla da koristi u unakrsnom ispitivanju, naročito u pogledu nekih pitanja koja se tiču formacije, i eventualno nekih praznina oko događaja u datumima između 18. i 20. S toga bih zamolio da nam se dostavi fotokopija ove radne beležnice, i takođe bih zamolio onda da nam se da vreme do kraja dana da to pogledamo, i da naše unakrsno ispitivanje krene sutradan ujutro.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, moja prva reakcija je ne za obe stvari koje ste rekli. A drugo što moram da kažem je moja velika zabrinutost, a reč je o jednoj maloj beležnici. Svi unosi su u velikoj meri obeleženi datumima. Moralo bi da bude moguće u nekoliko minuta proceniti da li postoje unosi u tu beležnicu koji su u vezi sa ovim predmetom. Imati fotokopiju i ovo vreme od celog dana, i danas uveče da pregledate tu beležnicu, čini mi se da je to preterano. U vezi s onim što ste prvo rekli, mi smatramo da ste morali, odnosno ako kažete da niste imali dovoljno vremena da pregledate beležnicu zbog drugog postupka, mogli bismo da imamo dužu prvu pauzu danas, kako biste vi i drugi advokati Odbrane imali priliku da pregledate beležnicu. Ali ako se u njoj ne mogu pronaći materijali koji su potpuno jasno relevantni za ovaj predmet, i za koje bi imalo smisla da se fotokopiraju u svrhu ovog predmeta, onda mi ne bismo bili skloni ideji da treba da se fotokopira ceo dokument. Rečeno nam je da ste već dobili one delove beležnice za koje Tužilaštvo smatra da su relevantni. Smisao pregledanja beležnice jeste da je možda Tužilaštvo propustilo neke delove teksta za koje je smatralo da nisu relevantni, a vi i drugi advokati Odbrane smatrate da jesu relevantni. I zbog toga smo i dozvolili da pregledate beležnicu. I zbog toga, i bez da se obratimo gospodinu Mooreu, razmotrićemo ideju duže prve pauze, kako biste mogli da pogledate beležnicu zajedno s drugim advokatima Odbrane. I ako iz toga proizađe nešto važno, onda možemo da pokrenemo ta pitanja. Da li postoji još nešto. Gospodine Lukiću, izvolite?

ADVOKAT LUKIĆ: Samo da kažem par reči u vezi ovog. Razumeo sam vašu direktivu. Ponekad mi znači što sam tek treći na redu za unakrsno ispitivanje, pa ću onda samim tim, ovaj... nemam takvu potrebu da tražim neko duže odlaganje, ali bih zaista molio da nam... Mi smo pogledali juče tu beležnicu. Onaj relevantni deo koji nam je tužilac dao, ide negde mislim, od neke 40. stranice, ja mislim. A ono što smo mi na brzinu pogledali, nama je sve to delovalo do 40. stranice interesantno: i u pogledu imena, i u pogledu lica, i u pogledu nekih formacijskih stvari. I mislim da bi nam jako bilo korisno zaista da dobijemo u tri primerka kopiju celog relevantnog dela radne beležnice, zaključno sa 24. jedanaestim. Mislim da je to stvarno nama potrebno. Ta beležnica ide od faktički 8. novembra, znači od onog dana kada je on došao tu, i pripremama, koliko smo primetili, prilikom obuke. Tu su neki formacijski podaci o kojima je tužilac pitao svedoka, i mi bismo mislim stvarno morali da s tim budemo upoznati. A stvarno smo adekvatno reagovali još u januaru kada smo to tražili.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li imate nešto da kažete u vezi ovoga što je rekao gospodin Lukić?

TUŽILAC MOORE: Mi ćemo pomoći na svaki način na koji možemo. Ja sam ovde ostao juče uveče s mojim uvažanim kolegama. Da su moje kolege od mene zatražile fotokopije, ja sam mogao da im dostavim. Dakle, kada se uzme dokument da bi se fotokopirao, on mora da dobije ERN brojeve, jer će se voditi unakrsno ispitivanje po nekoj stranici, i u tom slučaju ta stranica mora biti obeležena. Da smo taj zahtev dobili juče uveče, to smo mogli da uradimo. Unakrsno ispitivanje može se vršiti i na osnovu numeracije same beležnice. Ja mislim da bih ja ovu proceduru unošenja ERN brojeva mogao da obavim u odgovarajućem vremenskom okviru, i to je jedini problem koji ja ovde vidim.

SUDIJA PARKER: Šta mislite, kada bi to moglo da se uradi?

TUŽILAC MOORE: Ono što ću ja da uradim je sledeće – malo ću izmeniti svoje glavno ispitivanje. Ako dokument može da se preda, onda možemo da zamolimo nekog da obavi fotokopiranje. Nažalost, našeg referenta danas ovde nema, jer je morao da bude odveden u bolnicu. Ali ja ću da zamolim nekoga iz tima da fotokopira taj dokument i označi ERN brojeve. Dakle, samo fotokopiranje nije komplikovano, nego ono što nam je potrebno da se označi ERN brojevima svaka stranica.

SUDIJA PARKER: Pa mislim da možemo da koristimo i normalnu numeraciju za unakrsno ispitivanje?

TUŽILAC MOORE: U redu. Onda ću da zamolim sekretara da mi preda dokument i fotokopiraćemo dokument. I mislim da u roku od dvadesetak minuta to mogu da dam svojim kolegama. Šteta je što se to nije još juče uveče spomenulo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, gospodin Moore je ponovo spreman vama da izađe u susret više nego Pretresno veće. Gospodine Moore, da li želite sada da se pozove vaš svedok?

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC MOORE: Da. Molim da se uvede svedok.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Izvolite, sedite. Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste juče dali i da ona još uvek važi. A sada će gospodin Moore da nastavi sa svojim ispitivanjem. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Zahvaljujem, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE – NASTAVAK

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, juče smo razgovarali o nečemu što bih ja nazvao evakuacijom s Mitnice. Rekli ste nam o Karanfilovu, rekli ste nam o, po vašoj proceni, šezdesetak osoba koji su pod svojom kontrolom imali zarobljenike. Mislim da može da se kaže da je tačno da ste vi sastavili spisak ljudi koji su vama predati. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto ste sastavili taj spisak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa jedna od obaveza vojnih policajaca, znači i policije u celini, da ima taj spisak ljudi koji su prisutni. Znači, da bih mogao da ih sutradan ili kad je već bilo planirano predam dalje, morao sam da imam spisak ljudi koje sam primio, da bi se složio sa brojem ljudi koje predajem dalje.

TUŽILAC MOORE: Kako bismo pomogli Sudu, da li bi sekretar mogao da prikaže isti broj koji smo imali i juče, dakle 02147205 koji se onda nastavlja. Dakle, ja bih prvo molio broj 02147206.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, molim vas, da li možete da pogledate stranicu 50 u vašoj beležnici. Prošli smo stranice 48 i 49. Pogledajmo sad stranicu 50, da bismo videli šta tu stoji.

TUŽILAC MOORE: Molim od sekretara stranicu 02147206. Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, da li imate stranicu broj 50?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta tu stoji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To je šesti starešina koji je bio prisutan u ovoj grupi, s kojima smo razgovarali, i zove se Brajčić Jozo, godište je 1955. i... rekli su mi da je bez funkcije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. To ste nam juče rekli.

TUŽILAC MOORE: Krenimo dalje, na stranicu 51. A to je 02147207 za sekretara i posle toga 02147208, 02147209, 02147210, 02147211, 02147212. Molim, vas da li možemo da ih prikažemo istovremeno, kako bi Sud dobio predstavu o celom dokumentu. Dakle, imamo 02147207. Da li možemo sada da pređemo na 02147208, sada 02147209, pa 02147210, 02147211 i 02147212. I molim da se završi sa stranicom 02147213 u ovom trenutku. Zahvaljujem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, videli ste ovaj redosled imena koja se nalaze u vašoj beležnici. Ko je upisao ta imena u vašu beležnicu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Sva imena koja su ovde ovaj, prikazana, koja su pomenuta u ratnoj beležnici, sam ja svojom rukom upisivao. S tim što, ako mogu da objasnim, znači, ide prvo prezime, ime oca, i onda ime ovog vojnog obveznika, i na kraju je godina rođenja. S tim što sam u početku pisao punu godinu, 1958. godinu kod prvog, da bi kasnije čisto zbog tempa pisanja i hladnoće koja je bila prisutna ovaj, skraćivao. Znači nisam pisao ono hiljadu devetsto, nego sam samo zadnje dve brojke upisivao, tako da imam '59. godište, '63., '31. godište i tako dalje. Ima i par grešaka, gde su mi pogrešno izgovorili redosled. Znači, prvo su mi rekli svoje ime, pa sam posle upisao ime roditelja... pa ima strelica koja usmerava gde treba šta da stoji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Sada neću da pratim tačan redosled. Molim da se pogleda stranica 02147213, desna strana po normalnoj numeraciji. To je stranica 63 u beležnici. Dakle, na stranicama 62 i 63, kada pogledamo rukopise, postoji određena razlika. Na 62. stranici slova su potpuno uspravna, na 63. malo iskošena. Tu imamo napisano nešto u vezi sa 18. novembrom 1991. godine. Molim vas, da li možete da pročitate Sudu šta tu tačno piše. Dakle, stranica 63. Da li vidite taj tekst?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Budite ljubazni pa nam pročitajte šta tu stoji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, tekst počinje: "Primljeni 18. jedanaestog 1991. godine oko 16.00 časova na farmi u S. Ovčar. Predani kap. Karanfilovu 19. jedanaestog 1991. godine oko 11.30 časova. Spiskovi dostavljeni u "KP Dom Sremska Mitrovica" 19. jedanaestog 1991. godine oko 15.30 časova. p.pukovnik Živanović, kapetan Zarić – Garda". S tim što ovaj tekst koji je napisan, on je pisan ćirilicom, a imena su pisana latinicom, jer mi je bilo lakše zbog naziva, jer ja sam počeo da pišem imena, ovaj, ćirilicom, pa sam shvatio da mi je ipak teže da, da pišem ćirilicom, ovaj, hrvatska imena, pa sam onda prešao na latinicu. Inače, i jedno i drugo pismo sasvim normalno koristim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Očigledno je da ovde stoji određeni broj ljudi koje ste preuzeli. Kada kažete da su primljeni oko 16.30 časova 18. novembra, i onda spominjete selo Ovčara, spominjete da su oni predati kapetanu Karanfilovu 19. novembra u 11.30 časova. Zamolio bih vas da se ovde nakratko zaustavimo i vratimo na trenutak kada ste imali pod svojom kontrolom ratne zarobljenike na "Ovčari". Rekli ste nam na koji ste ih način čuvali preko noći, i rekli ste koliko je bilo stražara. Da li je preko noći bilo osoba koje su dolazile na "Ovčaru" kako bi se raspitivale o nekim zarobljenicima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. I to je, kako da kažem, bilo možda i normalno da, da su dolazili: pitali da li su tu zarobljenici, raspitivali su se koliko ih je,

šta će da bude sa njima, i tako dalje. Znači jedan, hajde tako da kažem, bio je sasvim normalan razgovor sa ljudima u uniformama ili bez uniformi, koji su dolazili sa činovima ili bez činova u toku noći i raspitivali se o njima. Uobičajeni odgovor je eto tako u tom smislu išao da, da ih obezbeđujemo, da ne znamo šta će da se dalje događa, kad će oni da... dokle će da budu tu, i tako. Inače, sve je bilo... pod kontrolom i sve je bilo u redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se pozabavimo sa osobama koje ste naveli kao "oni". Dakle, ko su bili ti "oni"? Ko su bile te osobe koje su došle da se raspituju o zarobljenicima? Da li možete da budete precizniji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne sigurno, zato što ne znam. Mislim, govorili su srpski. Pretpostavljam da su to bili... teritorijalici ili ljudi koji su živeli u Vukovaru. Znači, neko ko je... znao da... da... da ta grupa može tu da bude i da je... ili eventualno da je tu. Znači ne, nije dolazio neko, kako da kažem, organizovano, da je neko dolazio pod nekom komandom, nego su u prolazu i stihijski dolazili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je bilo ko od tih ljudi bio naoružan?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, ja mislim da... tamo na tom terenu nije postojalo osobe koja nije imala naoružanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li vaš odgovor glasi da?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete sada da nam kažete nešto o uniformama? Da li možete da nam kažete kakve su uniforme nosili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa uniforme su bile od SMB, koju smo svi inače imali u to vreme, preko maskirnih uniformi koje su se pojavljivale, i civilno obučeni, ili polovično, znači - deo garderobe je bio uniforme, deo civilni i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete da li je na tim uniformama bilo bilo kakvih oznaka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, ovaj, i ako je neko imao, nisam video. Znači, nisam primetio da neko nosi oznake... činova, a uniforma je bila jedinstvena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako govorimo o ljudima iz Teritorijalne Odbrane Vukovara, da li možete da pružite neku opštu predstavu o tome koliko puta su tokom noći dolazili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, zato što... dolazili su povremeno. Ja sam radio ovaj spisak. Odlazio sam u Negoslavce, obezbeđivao hranu, vodu... tako da koliko puta je ko dolazio i koliki je to broj ljudi bio, zaista ne mogu da... mislim, ne sećam se, zaista.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Želeo bih da razjasnimo vašu odgovornost za evakuisane ljude u ulozi u kojoj ste vi bili kao vojni policijac. Da li biste rekli da su postojala dva osnovna principa? Prvo, vi ste trebali da se pobrinete da ti zarobljenici ne mogu da pobegnu i da ne prave bilo kakve probleme. Druga stvar koju ste vi trebali da osigurate jeste isto tako da niko spolja ne pravi probleme, odnosno da ne

ulazi kod tih zarobljenika. Da li je to tačno? Da li ste vi zaista imali tu vrstu odgovornosti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Baš tako kako ste rekli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su to bili kriterijumi koje ste vi primenjivali kada ste pod svojom kontrolom imali bilo koga ko je bio predat vama na čuvanje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Mislim, obaveza je znači da se obezbedi mogućnost njegovog bekstva, znači, kada pričamo o zarobljeniku ili o zarobljenicima, i s druge strane, mogućnost da mu neko sa strane pomogne za bekstvo ili da pokuša nešto prema zarobljeniku. Znači, i jedna i druga stvar su morali da se odrade korektno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je sa zadatkom da se zarobljenici štite od napada koji bi mogli da završe i fizičkim povredama? Dakle, napada snaga spolja, koje su bile neprijateljski raspoložene prema tim zarobljenicima? Da li je i to bilo nešto čime ste vi trebali da se bavite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa da, zato je... To je, to je u ono vreme tamo bilo sasvim normalno. Znači, morali su da se obezbede i od ljudi koji su eventualno hteli da, da nasrnu na njih iz vana. Zato smo imali spoljno obezbeđenje. Imali smo unutrašnje obezbeđenje čisto da se obezbede znači oni od eventualnog... mislim na zarobljenike, od eventualnog pokušaja bekstva.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da pređemo na 19. novembar u 11.30 časova. Zamolio bih da to ostane na ekranu. Vi ste rekli da ste te zarobljenike predali Karanfilovu. Da li se sećate da ste to uneli u beležnicu? Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj konvoj koji je stigao 19. jedanaestog, negde oko 11.00 sati možda... opet je imao autobuse, vojna vozila, bilo je vozila sa oznakom Crvenog krsta. Iz tih vozila je izašla jedna grupa vojnih starešina sa raznim činovima. Kapetan Karanfilov mi je prišao, pitao me da li je sve bilo u redu, kako je teklo obezbeđenje. Izvestio sam ga o tim dolascima pojedinih grupa u toku noći, ali da je sve bilo u redu i pod kontrolom. Rekao sam mu da sam napravio spisak, i da je on u mojoj beležnici, posle čega mi je on izdao zadatak da, dok se proveru kako se postupalo sa zarobljenicima, i dok se zarobljenici smeste u autobuse za dalji transport, da otrčim do komande u Negoslavcima i da prekucam taj spisak, što sam i uradio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto ste Karanfilovu rekli za ono što se desilo tokom noći, odnosno vezano za dolazak pripadnika Teritorijalne Odbrane Vukovar? Zašto ste mu to saopštili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa to je uobičajeni raport koji podnosi, koji se podnosi starešini koji je pretpostavljen. Znači, ja sam podneo raport starešini koji je za mene u tom trenutku bio zadužen da, da komanduje i da mi izdaje zadatke. Znači, preneo sam mu šta se događalo, u kakvoj su situaciji trenutno i šta sam sve preduzimao u toku noći u smislu obezbeđenja vode, hrane, WC-a, i obezbeđenja od tih pokušaja ulaska sa strane... van zgrade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, želeo bih sada da se pozabavimo primopredajom. Zašto je potrebno da se obavi ta zvanična primopredaja iz jedne jedinice u drugu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa najprostije rečeno, broj ljudi koji je primljen mora i da se preda. Znači, u ovom slučaju ih je bilo 181. Svi su oni mogli da pred Crvenim krstom i ostalim starešinama koje su bile prisutne, izjasne se da li se postupalo prema njima po Ženevskoj konvenciji (Geneva Convention) ili ne. Da li su znači bili maltretirani u toku noći od strane pripadnika vojne policije ili drugih pripadnika JNA, ili je možda dozvoljeno drugim, ovaj, vojnim obveznicima da... da ih maltretiraju, tuku... ili je sve bilo korektno. Znači, ta primopredaja mora da se uradi obavezno i da se proveri da li je sve bilo u redu, pogotovo broj ljudi. Da li neko nije možda ovaj, u toku noći, ovaj... evo, ubijen i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da se sada pozabavimo konvojem koji je napustio "Ovčaru". Mislim da ste nam vi rekli nešto u vezi sa Crvenim krstom. Ali ja bih sada hteo da se pozabavimo samim vozilima koja su korišćena kako bi se odvezli zarobljenici. Recite nam generalno, koja vozila su korišćena za to?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa zatvorenici su voženi u autobusu i bilo je tri ili četiri, slagaću vas opet. A vojna policija je išla u Puchovima i u ovaj, Pinzgauerima. Znači, to su bila vozila u pratnji. Sve ostale starešine isto su dolazili ili u PUH-u ili u... ovaj, u Pinzgauerima. Znači, vozila vojna koja su bila prisutna tamo na onom terenu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, mogu da zaključim sledeće: Što se vas tiče, od trenutka kada su zarobljenici dovedeni na "Ovčaru", pa kada je izvršena primopredaja od Karanfilova, pa zatim ponovo izvršena druga primopredaja Karanfilovu 19. novembra, i zatim njihov odlazak nakon toga, da li je tokom tog perioda bilo ikakvih problema sa kojima ste vi bili upoznati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da odgovorim samo ovako. Znači, svi problemi koji su bili, oni su prevaziđeni u hodu. Znači, izveštaj prema kapetanu Karanflovu i prema svim međunarodnim organizacijama je glasilo da su svi zarobljenici koji su primljeni, tu prisutni, niko od njih se nije ništa žalio. Znači, obezbeđenje je u toku noći bilo po pravilima službe i po Ženevskoj konvenciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete "Pravila Službe", na koja pravila mislite, odnosno koja pravila određuju ili regulišu kontrolu lica koja se evakušu? Ako možete da nam objasnite šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ću da pokušam da izgovorim par rečenica, ovaj, u smislu da... samo obezbeđenje je teklo po principu – jedan broj ljudi je na straži, jedan broj ljudi se odmara, jedan se priprema za stražu. S tim što je straža bila unutar hangara, i izvan hangara, znači, prvi prsten, drugi prsten. Starešine koje su tu još bile prisutne, komandovale su najmanjim jedinicama koje su mogle u tom trenutku da se... koje su postojale od odeljenja pa nadalje. Sve što je bilo potrebno da se obezbedi, bilo je obezbeđeno: i hrana, i voda, i nešto ćebadi, koliko smo mogli da obezbedimo. Znači, sve što je nalagalo po pravilima da... da se uradi, urađeno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se vratim na sam spisak. Spisak je pisan rukom. Mislim da ste nam rekli da ste vi kasnije otišli u Sremsku Mitrovicu, i da ste sa sobom imali taj spisak. Da li možete da nam ukratko kažete šta ste uradili sa tim spisakom, i kako je spisak sačinjen? Odnosno, već ste nam rekli kako je spisak sačinjen, ali recite nam šta se desilo sa spisakom pošto ste otišli sa "Ovčare"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam dobio zadatak da prekucam spisak, da bi mogao da bude prateći dokument uz vojne... uz zarobljenike

koji su bili upućeni u Sremsku Mitrovicu, kapetan Karnafilov me je uputio u komandu. Koliko se ja sećam, to je bilo na potezu od, gledano od Vukovara prema cetru Negoslavaca sa desne strane, na pola puta između prvih kuća i bolnice. Tu sam ušao prvi put. Jedan zastavnik mi je rekao da nemaju na čemu da ovaj, to otkucaju, pa me je uputio u susednu komandu, isto. Rekao mi je da je tamo major Šljivančanin i da tamo mogu da nađem kucaću mašinu i da tamo to uradim, što sam i uradio. Znači, otišao sam, to je zgrada, to je jedna kuća neposredno ispred bolnice, isto sa desne strane. Tu sam uspeo da pronađu jednu kucaću mašinu koju su iskoristili, prekucali tekst, i tako prekucan tekst sam odneo do potpukovnika Vojnovića, koji me je izvestio da je konvoj već prošao i otišao za Sremsku Mitrovicu, i dao mi novi zadatak da pokušam da stignem konvoj, ako ne, da u Mitrovici predam u zatvor taj spisak zarobljenika koji sam imao, što sam i uradio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Hteo bih da se zaustavimo na trenutak.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li bi predstavnik Sekretarijata mogao da nam prikaže stranu 02147206. Ovde mi je to naopako napisano. Nadam se da sam dobro pročitao broj strane. U stvari, bolje da se prikaže strana 02147214. Tako je, 02147214. Ne znam da li je moguće da se ova konkretna slika i dalje vidi na ekranu, a da se onda dokument uzme od svedoka kako bi se fotokopirao, a onda bih se ja time kasnije pozabavio.

SUDIJA PARKER: Pa mislim da je to moguće uraditi.

TUŽILAC MOORE: Bio bih vam veoma zahvalan ukoliko bi sada mogli da dobijemo dokument. Nadam se da neću ja sada morati da se bavim elektronskim prikazivanjem dokumenata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste otišli u Sremsku Mitrovicu. Rekli ste nam da ste bili na "Ovčari" jedanput. Da li ste se posle toga ponovo vratili na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, kad je završeno prvo obezbeđenje, drugi put dolazim na "Ovčaru"... po povratku sa... sa zadatka gde su me izvestili u četi da imamo novo obezbeđenje, i da je nova grupa ratnih zarobljenika na "Ovčari", da je već deo čete angažovan i da je već tamo prisutan. Znači, produžavam sa vozilom i vojnicima koji su bili sa mnom tu, ponovo na "Ovčaru", i tamo sad zatičem jednu... haotičnu situaciju. Mislim... to je... Mogu da nastavim ili?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo trenutak. Hteo bih prvo da vam postavim nekoliko pitanja pa ćete onda nastaviti. Vezano za evakuaciju ljudi iz Mitnice, vi ste nam rekli da je stiglo obaveštenje o toj evakuaciji pre nego što je sprovedena evakuacija. Međutim, što se tiče ove evakuacije, to ću zvati evakuacijom iz vukovarske bolnice, da li ste pre te evakuacije dobili bilo kakvo obaveštenje o tome?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, znači u toku prepodneva tog dana, nikakvog obaveštenja nije bilo ni u najavi da ćemo imati novu grupu obezbeđenja... novu grupu ratnih zarobljenika koji bi se trebalo da obezbeđuju... tako da sam ja otišao na drugi zadatak u toku prepodneva.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre nekoliko trenutaka ste nam rekli da kada ste stigli na "Ovčaru", da je tamo situacija bila haotična. Da li možete da objasnite Sudu šta ste tamo zatekli i šta ste videli? Zašto je to bilo haotično?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa radi se o istom hangaru na "Ovčari" gde je bilo obezbeđenje ove Mitničke grupe. Negde sad do polovine hangara otprilike ovaj, jer je sad kako se ulazi na vrata, i sa desne i sa leve strane bilo raznih... određenih grupa oko kojih su... grupa... hajde nazvaću ih zarobljenika. Inače su to bili ljudi i u uniformama i bez uniformi, delimično u uniformi, zavijenih ruku ili nogu ili glava. Znači bili su neki u zavojima, neki nisu, ali kažem, svi su uglavnom imali, većina njih je imala nešto na sebi. Oko njih su bili, ali potpuno se slobodno kretali i vojni policajci i ovaj, vojnici u uniformama i ljudi bez uniformi ili delimično u uniformama, tako da... da... da to je ličilo na neko, hajde tako da kažem... mislim, nije ličilo na obezbeđenje zarobljenika, nego na... na jedan... jedno rasulo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da porazgovaramo o trenutku kada ste vi stigli na "Ovčaru". Dakle, da li je to bilo u toku dana, da li je pao mrak, da li je već bio sumrak? Recite nam koje je doba dana bilo kada ste stigli na "Ovčaru" u smislu svetlosti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, već je bio mrak. Već su... nije, nije bio... nije se videlo. Znači, koliko je već dugo bio mrak, ne znam, ali znači, već je bio mračni deo dana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li biste mogli da procenite otprilike u koje vreme ste stigli tamo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ako pretpostavim samo, znači, to bi bilo zaista nagađanje. Znam sigurno da je već bio mrak, a koliko dugo je pre toga bio, koliko je sati bilo...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Što se tiče osoba koje su imale zavoj, vi ste rekli da je bilo ljudi koji nisu imali nikakve uniforme na sebi, već su imali zavoj na glavama, na rukama, na nogama. Da li možete otprilike da nam kažete koliki procenat tih zarobljenika ili pritvorenika, da se tako izrazim, koliki procenat je bio ranjen, odnosno imao neke zavoj?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako mogu da kažem, bar jedno 70 posto. Mislim, ne mogu tačno da kažem ni koji broj ljudi je bio. Ono što mi se čini, to je da kad sam ih... kada sam uspostavio neki red, kada su oni bili ponovo desno od ulaznih vrata, kada sam ponovo povukao kanap, da... gustina nije bila ista kao kad je bilo prvo obezbeđenje. Znači, rekao bih da je bilo nešto manji broj ljudi. Koliko je sad bilo bez zavoj, koliko ih je bilo sa zavojem, to bi zista bilo nagađanje, jer ono što su meni izgovarali moji vojnici i ovi u prolazu, znači, ne po sistemu izveštavanja, nego čisto u prolazu, dok sam ja komandovao da svi izađu iz hangara, da svi napuste hangar, da se... prebace svi zarobljenici, svi u desni deo od ulaza gledano, izveštavali su me znači u prolazu, da su oni već raspoređeni po... pričam za... za te zarobljenike, da su oni već raspoređeni po nekoj težini zlodela koja su uradili prema srpskom stanovništvu. Znači, neko je, kažem, ubio recimo sedam njih, to je ta neka grupa, pa tamo neka grupa koja je zaklala troje njih, i tako dalje. Tako da, da su svi bili sada zbunjeni zašto ih grupišem na jedno mesto. Međutim, po meni su zarobljenici morali da budu svi na jednom mestu da bi mogli da se obezbeđuju i to sam, ovaj, naredio da se uradi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli da se bilo kome od tih zarobljenika pruža lekarska pomoć tokom ovog perioda?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ovaj, svi su oni... jedan drugome pomagali, i čak su i policajci pomagali onima koji su se teško kretali, ili teže kretali, da ovaj... jer bilo je tu, koliko se ja sećam, bilo je nekih koji su nosili štake, znači imali su te štake... pomagali su im da pređu na drugu stranu. Što se tiče zarobljenika, nije se niko ništa bunio. Svi su lagano prešli na... na... na tu stranu. Što se tiče vojnika koji su bili prisutni a nisu vojni policajci, i oni su bez problema izašli. Jedino ljudi koji su bili iz TO, ovaj, malo su žagorili zašto izlaze, zašto se to tako radi. Međutim, izašli su svi. Znači, posle nekog vremena, svi su bili van i sve je bilo pod potpunom kontrolom. Znači, ponovo su policajci bili u obezbeđenju, ponovo su zarobljenici bili na desnoj strani, povučen kanap. Ispred su stajali policajci, tako da je i prvi i drugi prsten bio na neki način obezbeđen. I to obezbeđenje tih ratnih zarobljenika je počelo da... da... da funkcioniše normalno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam za evakuaciju ljudi sa Mitnice, da je Karanfilov bio odgovoran, da je on došao, i on ih je vama predao 18. novembra, zatim ih je pokupio 19. novembra. I moglo bi se reći da je on bio osoba koja je bila odgovorna u stvari za tu evakuaciju. Da li ste se vi raspitali ko je odgovoran za evakuaciju ljudi iz vukovarske bolnice, kako biste jednostavno saznali šta se to zaboga dešava tamo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, pazite, ja u pravom smislu reči u tom trenutku nisam ni znao odakle je ova grupa, jer to su bile priče u prolazu. Znači, ja zvanično u tom trenutku nisam imao nikoga kome je od starešina... jer ja sam tražio uporno starešinu među prisutnima, da mi se javi, da uspostavimo korektnu... jedno normalno obezbeđenje. Međutim, niko mi se nije javljao da je među prisutnima starešina, sa kojim sam ja mogao da... da nastavim dalje obezbeđenje. Tako da sam u tom trenutku bio jedini starešina koji je tu bio prisutan i koji je napravio taj red. Ako je i bilo drugih starešina, niko mi se nije javio. Znači, ja sam uporno tražio još nekog sa kojim mogu da, da taj posao uradim - i gledano sa TO, i gledano ovamo, ovaj, sa strane JNA. U tom trenutku kada sam uspostavljao obezbeđenje i izvlačio sve nepozvane lica... nepozvana lica iz hangara, niko mi se nije javio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda će vam ovo zvučati kao besmisleno pitanje, ali je potrebno. Zašto vam je bila potrebna pomoć od starešina u tom trenutku?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Svaki starešina komanduje svojom jedinicom. Znači, ja ne mogu da komandujem tuđom jedinicom, pa makar ona bila... pa makar to bio i... i ovaj, jedna desetina. Znači, potreban je starešina koji komanduje njima. Znači, ja sam tražio starešinu koji komanduje, sa kojim bi ja mogao da napravim znači dogovor o komandovanju – šta on radi, šta radim ja i koji je deo odgovornosti u tom delu moj, koji je njegov i tako.... Kažem, u tom trenutku sam tražio, nisam dobio odgovor ni od koga, urađeno je tako kako je urađeno... sve do trenutka dok se nije pojavio kapetan Karanfilov.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na to ćemo da pređemo kasnije. Ali pre toga hteo bih da se pozabavim nekim drugim stvarima koje ste spomenuli, a koje nismo obradili. Rekli ste nam da ste bili obavešteni da su ljudi podeljeni u grupe na osnovu

težine zlodela odnosno, krivičnih dela koja su eventualno bili počinili. Kako ste vi to shvatili, kada vam je to bilo rečeno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, hoću da vam kažem da mi to niko nije raportirao. Znači, ja sam to slušao u prolazu. U trenutku kada sam izdavao naređenje, kada sam uz pomoć vojnih policajaca obezbeđivao red i disciplinu tamo na... na... u hangaru i izvan hangara... ne znam kako bih se izrazio, bilo je tu i psovki, i dobacivanja, i prigovora od strane ljudi koji su bili iz TO Vukovara, tako da... to je ono što... što je bilo prisutno tu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko je izvršio tu podelu, kategorizaciju, pre nego što ste vi stigli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne... ne znam ko je radio podelu, ali kažem, rečeno mi je i nisam prihvatao to kao nešto što je neko zaista uradio, nego je to bilo znači ono... jedni kažu ovako, drugi kažu onako. Znači, ni jedna ni druga priča me nisu interesovale, nego mi je bilo samo bitno da obezbeđujem zarobljenike na isti način kao što sam to radio sa Mitničkom grupom i bez obzira da li je zaista neko uradio ili nije uradio. Moje nije bilo da u tom trenutku cenim i procenjujem da li postoji bilo kakva, ovaj, zlodelo učinjeno od bilo kog od njih ili ne postoji. Oni su za mene bili potpuno jednaki, isti - ratni zarobljenici koje treba obezbediti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste pokušavali da utvrdite, odnosno da kontaktirate starešine, dakle obične oficire, da tako kažem. Da li ste vi uspeli da shvatite ko su osobe koje su bile odgovorne, odnosno koje su imale zaduženje da budu odgovorne za Teritorijalnu Odbranu Vukovara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, niko mi nije... niko mi se nije javio da je on starešina neke jedinice, da je njegova jedinica prisutna tu, da nastavimo dalje saradnju. Međutim, ono što je bilo evidentno je sledeće, da kad god sam se obraćao ljudima iz TO-a, da bi pogledali ovaj, u jednom smeru - ka vratima, ka izlazu i posle toga bi bez problema ovaj, izlazili uz kažem, žagor, psovku i tako... što sam ja zaključio da oni pogledom traže, ako ne već glasom, saglasnost nekog ko je ili starešina ili vrlo važna ličnost u onom trenutku - što se kasnije ispostavilo kao tačno da... da su sve vreme, 'ajde tako da kažem, obraćali se i gledali u pravcu dvojice starešina koji su mi kasnije predstavljani kao starešine iz TO Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li možete da nam kažete imena te dvojice starešina?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam i jednog i drugog starešinu na isti način upoznao, kao što sam upoznao i na prethodnom obezbeđenju ovaj, Karanfilova, kapetana Karanfilova. Znači, sad je ovog puta kapetan Karanfilov mene upoznao sa tom dvojicom. Mene je njima predstavio, i ta imena nisam zapamtio. Jedino kažem, sve vreme mi se činilo da se jedan od njih, znači taj koji je bio niži, pokretljiviji mnogo, on se kretao više nego ovaj drugi, koji je bio višnji, u crnom ogromnom šeširu, u mantilu kožnom sa... koliko se ja sada sećam ovaj, imao je i bradicu, dok je ovaj Mirko bio, ovaj, nešto niži možda od mene. Čini mi se da je bio plav i tako... i on je već bio mnogo pokretljiviji. I njega je obično... pored njega se kretao još jedan, ovaj, vojnik, onako malo puniji. Tako da sam to zaključio, ali se posle ispostavilo kada me je Karanfilov upoznao sa njima, da su to ipak bile starešine. A što se tiče Mirka, ovaj, ovde baš i stoji njegovo ime i prezime. Kažem, meni se tad činilo da se zove Mirko ili ga zovu Mirko. Kada sam ga kasnije upoznao zaista,

jednom prilikom u Vukovaru, tad sam ovaj, evo i zapisao da se on zove Miroljub Vujović, TO Vukovar. Znači, da se zaista zove Miroljub, a ne Mirko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vratio bih se još jednom na tu temu, jer su potrebna neka pojašnjenja. Molim vas, pogledajte ekran pred sobom. Na desnoj strani se nalazi kopija vaše beležnice. I tu stoji u gornjem desnom uglu broj 7214, dakle to je fotokopija iz vaše beležnice. Da li možete da nam kažete šta ovde stoji i kada ste uneli ovaj unos?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja na ekranu imam 73. stranu, ali bez oznake grupe, ako je to to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, meni je jako teško da pročitam na svom ekranu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Imam. Dobro, dobro. Onda je to to. Znači, u gornjem, na početku je napisano pod broj 2 zaokružen, piše "Olajnica, zgrada 6, u prolazu". Ispod toga ima zvezdica, piše "Savić Momčilo Miroslav, 11. drugi 1969. godine, Vukovar, Proleterska 2, Vukovar". Ispod toga piše "kom. Miroljub Vujović, TO Vukovar". Ako treba da objašnjavam, mogu da vam objasnim i ovo što je zapisano?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Hteo bih da to podelimo u delove. Dakle, imate ovaj jedan unos uz koji stoji jedna zvezdica. Da li vidite to?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da nam pročitate to naglas, a onda ću da vam postavim pitanje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Gde je zvezdica piše: "Savić, Momčilo, Miroslav, 11. nula drugi 1969. godine, Vukovar, Proleterska 2, Vukovar, kom. Miroljub Vujović, TO Vukovar".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste napisali ovu reč "kom.", šta to tačno znači? Dakle, "kom. Miroljub Vujović". Dakle, šta tačno znači "kom."?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa skraćena od komandir, komandant... komandant TO Vukovar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto ste to uneli u svoju beležnicu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ovo ime i prezime koje stoji pored zvezdice, pored Savić, Momčilo Miroslav, je jedan momak u Vukovaru... znači, ovo se događa kad smo već bili u Vukovaru, kada sam ja bio u kasarni... koji je počeo da pravi probleme jedinicama koje su bile stacionirane u Vukovaru... u smislu: pretio je, psovao, pretio čak da će baciti bombu, da će pobiti mnoge pripadnike JNA i tako dalje. Onog trenutka kada sam ja sreću tog momka, kada smo se videli, uzeo sam njegove podatke, pitao sam ga ko mu je komandir. On mi je rekao da mu je Miroljub Vujović komandir, pretpostavljeni starešina. Zato sam ja otišao i video se i sa Miroljubom, koji mi je ispričao da je mali zaista problematičan, ali da je problematičan zato što je... zato što su mu stradali otac, majka i sestra u ovim ratnim zbivanjima, i da je on sad pod jednim stresom. S tim što smo se, kažem, Miroljub i ja posle toga dogovorili kako da s njim postupimo, i mislim da smo našli jedno pametno rešenje, i da on dalje nije pravio nikakve probleme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste tu osobu, tog Miroljuba, već ranije videli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Miroljuba sam video znači te večeri na "Ovčari", ovo... kada sam pričao vezano za Savića i... dolazio je još jedno dva puta, slagaću vas ovaj, u kasarnu, kod mene u kancelariju gore, gde smo razgovarali o saradnji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hteo bih da se sada fokusiramo na "Ovčaru" i Miroljuba.

SUDIJA PARKER: Pre nego što to uradite, da li mogu da kažem da u transkriptu, stranica 21, red 12. ime na koje ste vi sada usredsređeni je pogrešno napisano. Dakle, prezime je napisano Vukovar umesto Vujović.

TUŽILAC MOORE: Pa da, već sam na to upozoren i rešićemo to.

SUDIJA PARKER: U redu. Sada je to jasno. Izvolite, nastavite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu sada da se vratim na incident na "Ovčari". Dakle, govorili ste o Teritorijalnoj Odbrani Vukovara, o osobama koje su bile tamo i o osobama koje su komandovale celom akcijom, koje su za nju bile odgovorne. Sada bih hteo da se pozabavim sa ove dve osobe i to prvo ovom osobom koja je bila nižeg rasta. Kao prvo, da li znate kako se ta osoba nižeg rasta zvala?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja u onom trenutku nisam znao kako se zove. Čini mi se, kažem stalno, da su ga zvali Mirko. Da li je... sam ja to prečuo ili pogrešno zapamtio, ali tako mi se nešto vrtelo u glavi stalno. I dan-danas mi se vrti u glavi da sam tad slušao ime Mirko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Koliko ste vi visoki, molim vas?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: 174.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da procenite da li je ova osoba, za koju smatrate da se zvala Mirko, bila viša ili niža od vas? Molim vas, nemojte da nagađate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mirko je bio nešto niži od mene.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete nešto o njegovoj građi? Da li možete da kažete da li je bio debeo, mršav ili prosečnog izgleda?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je bio jako lepo građen, tako da kažem. Znači, nije bio debeo, sasvim pristojno, lepo građen. Mislim da je imao sasvim pristojnu i težinu i izgled, i lepo je izgledao. Zaista je bio... i pokretan je bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je u to vreme nosio uniformu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne smem da se... Ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zašto mislite da je on bio na čelu te grupe?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, dok nije došao kapetan Karanfilov, kao što sam rekao, svi su nešto gledali ka njemu ili pogledom... pogled usmeravali ka ovom drugom, koji je bio sa šesirod. I iza toga su bez ikakvih problema, ovaj, izvršavali sve ono što ja kažem. Tako da sam zaključio da su tražili

saglasnost, možda ove dvojice, da li da... da... da me poslušaju ili ne poslušaju. Ali kažem, to je moje čisto ubedenje bilo u onom trenutku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, to je prva osoba o kojoj ste govorili. A ko je bila druga osoba koju ste videli te večeri, a za koju smatrate da je imala kontrolu, odnosno da je rukovođila stvarima. I kada o tome govorim, mislim u vezi sa Teritorijalnom Odbranom Vukovara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj, druga osoba je bila nešto višlja od mene, rekao bih. Nosio je crni šešir, veliki, karakterističan, mislim ono, neuobičajen, kožnu jaknu i koliko se sećam, imala je bradu. On je bio dosta statičan. On se nije pomerao. On je uglavnom bio na jednom mestu. Prošeta malo, ali nije kažem bio onako vižljast, pokretan kao što je bio Mirko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste videli Vujovića te večeri na "Ovčari". Šta je on radio?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa i on je bio sa svima tu prisutan. Znači, ništa nisu... oni su, kad sam izdao naređenje, svi su bili van hangara. Znači, niko više nije bio u hangaru sem vojnih policajaca. Na ulazu su bili vojni policajci. Oko zgrade je bilo ovaj, dosta teritorijalaca, bilo je žagora, galame, psovki. Zbog želje njihove da bi situacija bila manje napregnuta, dozvolio sam da mogu da uđu po grupama, dvoje, troje njih u hangar, da prođu pored kanapa, da pogledaju ko je tu prisutan, i da izađu na... van. Po izlasku, obično su psovali i prepoznavali i neprepoznavali nekog od prisutnih, komentarisali po istom onom principu kako su bili tamo grupisani, da li je neko nekog zaklao, da li je nekog ubio, objašnjavali jedan drugome o čemu se radi i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako bismo pomogli Sudu, na koji način biste vi opisali atmosferu u tom hangaru, s obzirom na način na koji su se ponašali pripadnici Teritorijalne Odbrane Vukovara? Da li možete da nam opišete tu sliku?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako mislite od trenutka kad je uspostavljena kontrola? Znači, unutra više nema nikoga ko ne bi trebao da bude, sem ovih kojima smo dozvoljavali da uđu i da izađu. Van je bilo slično, mislim napeto, da li... psovali su, bili su ljuti, jer... kažem, kad pogledaju, onda su jedan drugom objašnjavali: "Znaš, onaj iz onog dela Vukovara stanuje tu, rođak mu je onaj, zaklao je ovog..." Znači, to je samo podizalo jednu... jedan negativan naboj u celoj toj nervozni ljudi iz TO Vukovara, zbog toga što im je neko stradao, ili nekom prijatelj ili rođak, i tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da su govorili šta bi uradili. A šta su tačno govorili, šta su govorili da bi uradili tim ljudima koji su bili u hangaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, niko se meni nije obraćao. Ja, ja... Niko nije se obraćao sa željom da... da nešto se preduzme. Nego, grupa od dvoje, troje njih, jedan drugome nešto objašnjavaju, i znači, to se čuje u prolazu. I onda to nije tih razgovor, nego je bučan razgovor, uz dosta psovki. Znači, jedan objašnjava drugome gde se taj koji je unutra krio, ili šta je uradio, kome je uradio. Znači, niko nije direktno meni se obratio sa željom da nešto preduzme, nego su to bili komentari eto, kako da kažem, iza mojih leđa. A šta su konkretno i šta su hteli... Nije to bilo izražavanje želje da se tu... neko likvidira, nego više je bilo psovanja i nerviranja zbog toga što su oni uradili. Znači, pričam za zarobljenike. S tim što, ako mogu da dodam,

mislim, srpski ima jako mnogo psovki. Te psovke su dosta grube... tako da kad neko nekog opsuje, to je, da ne kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa možda će vas iznenaditi ako vam kažem da smo mi ovde već prilično očvrtnuli. Da li možete da nam navedete neki primer psovki koje su korišćene u toj situaciji, ako vam to nije neprijatno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, nego ja kažem, mislim, ne mogu da se svega setim šta je izgovoreno, počev od onoga "Jebaću ti mater", "Jebaćemo...", mislim zaista, to su, psovke koje... tako da kažem, za nas su, da ne kažem, normalne. Ništa nije ukazivalo da će tu nešto da se dalje događa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Zadržimo se tu na trenutak. Koliko ste u to vreme imali vojnika koji su obezbeđivali te zarobljenike?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je tu bilo isto između 15 i 20 policajaca. Jer, ja sam došao sa jednim *Pincgauerom*, bila su prisutna još dva. Znači, to je negde do dvadesetak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da je za evakuaciju s Mitnice bilo šezdesetak ljudi koji su obezbeđivali zarobljenike, a to je grupa koja je bila veća za otprilike 70 osoba?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja mislim da se u ovom trenutku sugeriše svedoku odgovor, jer je svedok kada je juče svedočio pričao da je Mitničku grupu u svakom trenutku obezbeđivalo oko 15 do 20 vojnika, i da je to trajalo celu noć. Ovde sada se sugeriše ovakav odgovor, da je dao prethodnog dana, a dao je da je obezbeđenje u momentu bilo između 15 i 20 vojnika, i dana kada su se obezbeđivali vojnici... zarobljenici sa Mitnice.

TUŽILAC MOORE: Imam kopiju transkripta.

SUDIJA PARKER: Nije vam potrebna gospodine Moore. Grupa koja je stražarila, odnosno obezbeđivala prethodnu grupu, o kojoj ste juče govorili, bila je veća. Ali u trenutku pružanja obezbeđivanja, grupa je zaista imala oko dvadesetak ljudi. Međutim, to nije pitanje. Izvolite, nastavite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, rekli ste nam da je ta grupa bila veća. Da li možete Sudu da pomognete na sledeći način. Da li znate da li je iko izrazio zabrinutost u vezi s tim da li ima dovoljno vojnika na terenu koji će na adekvatan način moći da štite ovu grupu zarobljenika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ja vam kažem, ja nisam uopšte našao nijednog starešinu u onom trenutku sa kojim bi mogao da razgovaram. Znači, sve sam morao sam da uradim. Znači, i ovih petnaestinu - 20 policajaca koji su mi bili na raspolaganju, po istom principu sam morao da angažujem, s tim što sad nisam imao drugu smenu i treću smenu. Znači, to mi je onda bila jedina... jedini broj ljudi s kojima sam mogao u toku cele noći da raspolazem. Znači, već sam bio u naporu velikom i kad su u pitanju moji ljudi. Jer, celu noć obezbeđivati na... na niskoj

temperaturi... ovaj, te zarobljenike i ispred hangara i u hangaru je zaista naporno bez smene.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku videli pukovnika Vojnovića na "Ovčari" toga dana?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Od trenutka kad sam ja došao na "Ovčaru", do trenutka dok se nisam povukao, nisam video potpukovnika Vojnovića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste videli Karanfilova tog istog dana, nešto kasnije. Hteo bih da se sada time pozabavimo. Kada ste ponovo videli Karanfilova 20. novembra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, jednog trenutka dolazi kapetan Karanfilov onde kod hangara. Ja sam ga izvestio šta sam zatekao, šta sam preduzeo, šta trenutno radim, znači starešinu koga sam izveštavao i u prethodnom slučaju, znači od Mitničke grupe, po istom principu sam izvestio, pogotovo što je to u tom trenutku bio starešina s kojim sam saradivao i znam da trebam da saradujem i dalje. Znači, podneo sam mu izveštaj šta sam zatekao, šta sam preduzeo i kakvo je trenutno stanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih ponovo da procenimo vreme. Rekli ste da ste stigli uveče, da je već bio mrak i da ne znate tačno koliko je bilo sati. Koliko ste dugo bili na "Ovčari" pre nego što je stigao Karanfilov?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu tačno da procenim, ali ne verujem da... da sam se zadržao... da ceo taj postupak od trenutka kad sam ja stigao do trenutka dok se nisam povukao, ne verujem da je trajao duže od dva sata. Znači, ako smatram da sam sa Karanfilovim proveo još možda nekih nepunih pola sata, možda... otprilike sat i po gledano, od trenutka kada sam ja stigao do trenutka dok nisam video... dok mi se nije javio kapetan Karanfilov. Ali to je ipak slobodna procena ovaj, dužine vremena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je bilo rečeno da Karanfilov ima veze sa ovom evakuacijom, da je u njoj učestvovao pre nego što je stigao na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja kažem opet, nisam imao starešinu koji mi je naredio šta treba da radim, s kim mogu da kontaktiram. Znači, nisam znao ni odakle je grupa u pravom smislu, sem iz tih priča da je iz vukovarske bolnice. U trenutku kada je došao kapetan Karanfilov, kad sam mu ja referisao, on me je onda izvestio da je to grupa iz bolnice i ovaj... da je napravljen dogovor da sa TO Vukovar, znači JNA i TO Vukovar, da TO Vukovara sad preuzima komandu nad gradom Vukovarom i da će ona sad preuzeti obezbeđenje tih zarobljenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada je došao, već ste nam rekli da nije stigao sam. Dozvoliću kolegi da uloži prigovor.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Hvala uvaženom kolegi. Svedok je rekao da mu je rečeno da civilne vlasti preuzimaju vlast nad gradom Vukovarom, a to nije ušlo u transkript. Mislim da je svedok to rekao. Možda bi moj uvaženi kolega mogao time da se pozabavi. Mislim da taj deo nije ušao u transkript. Ja se izvinjavam, evo moje

kolege me ispravljaju, svedok je rekao da je TO preuzeo vlast nad gradom Vukovarom. To je zapravo rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izgleda da je došlo do neke zabune u vezi s onim što ste rekli o razgovoru sa Karanfilovim. Molim vas, ne obraćajte pažnju na ovo što ste upravo čuli na svom jeziku i fokusirajte se na to čega se zaista sećate. Dakle, u vašem razgovoru sa Karanfilovim, šta je vama Karanfilov stvarno rekao?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne znam da li sam se dobro izrazio, ali znači, Karanfilov me izveštava da je bio neki sastanak, da je JNA napravila dogovor sa TO Vukovarom i da TO Vukovara preuzima kontrolu. Ne znam kako sam izgovorio prvi put, ali u tom smislu znači, i možda ne baš ovim redosledom, ali u tom smislu znači teče to objašnjenje kapetana Karanfilova ka meni... i da će sada, po tom principu, TO Vukovara preuzeti obezbeđenje tih zarobljenika. Znači, to razgovara sa mnom i otprilike tim rečima i u toj formulaciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da ste takođe rekli da je vama Karanfilov rekao da su zarobljenici iz bolnice. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Ja kažem, kol'ko se sada svega mogu da setim. Uglavnom, sad sam već imao neku predstavu, neko objašnjenje onoga šta se tu događa. Da li su baš bile upotrebljene ove reči ili nešto slično, uglavnom... to je otprilike ono što sam ja imao u tom trenutku kao informaciju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I drugo što ste rekli je da je došlo do sporazuma između JNA i Teritorijalne Odbrane Vukovara, prema kom bi Teritorijalna Odbrana Vukovara trebala da preuzme kontrolu nad zarobljenicima. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Meni je rečeno da je bio neki sastanak. Sad na kom nivou i gde, verovatno mi je izgovoreno, ali ne sećam se... a možda i nije... i da je TO Vukovara sad ta koja preuzima Vukovar, hajde tako da kažem i ovaj, te zarobljenike koji su tu... Znači, prave se...

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam ovaj, ako... ako sam ja sada uspeo to lepo da izgovorim. Znači, pravljen, napravljena je civilna vlast, koja sad preuzima te zatvorenike.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, intervenišem zbog nečega što stoji na stranici 28 u 9. redu. Da li je ovaj razgovor sa kapetanom Karanfilovim bio 19. ili 20. novembra?

TUŽILAC MOORE: Pa čini mi se da sam postavio pitanje na stranici 28 u 8. redu: "Vi ste toga dana kasnije videli Karanfilova. Kada ste posle toga ponovo videli Karanfilova 20. novembra?"

SUDIJA PARKER: Dakle, sada smo sa 19. novembra prešli na 20. novembar?

TUŽILAC MOORE: Pa nismo na 19. novembru nikad ni bili. Sada razumem na šta se odnosi pitanje časnog Suda. To ću da razjasnim sa svedokom. On je bio dva puta na "Ovčari", i ja sam ga pitao kada je tamo bio po drugi put. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: U redu. Posle toga ćemo imati pauzu.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam, časni Sude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, otišli ste na "Ovčaru" po drugi put. Da li se sećate kog datuma je to bilo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, datumi su i vreme i onda i sada, 'ajde tako da kažem, za mene bili nebitni. Pričam za teren. Ono što na osnovu sadašnjeg znanja, to je da... i razgovora koje sam obavljao u istražnom postupku, stoji da je 18. i 19. bila Mitnička grupa, a da se ovo sve događa 20. I koliko se ja sećam, nigde nisam ovaj, decidirano se izjašnjavao da se bilo šta događa 19. sem predaje ratnih zarobljenika sa Mitnice na...u Sremsku Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada sada govorimo o ovom incidentu u vezi sa vukovarskom bolnicom, vi govorite o 20. novembru. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, to je 20. uveče.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mislim da...

SUDIJA PARKER: A gde ste proveli veče 19. novembra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ako sad mogu da... da... da ispričam i tu... Znači, po povratku iz Sremske Mitrovice, desilo se jedno ubistvo u drugoj jedinici, pa sam išao na obezbeđenje mesta događaja, dok nije izvršen sudski uviđaj. Tako da sam u toku noći opet bio van Negoslavaca. Sutradan sam išao za Nijemce u toku prepodneva, pa kad... po povratku iz Nijemaca sam ovaj, produžio dalje za "Ovčaru".

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Sada idemo na pauzu do 11.30 časova. Vidim da su izgleda stigle fotokopije, i sada imate mogućnost da ih pregledate. Prekidamo sa radom.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala časni Sude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, sada bih hteo da porazgovaramo o 20. novembru naveče. Rekli ste da je kapetan Karanfilov stigao sa nekoliko osoba i da je porazgovarao sa vama. Da li ste vi očekivali da ćete videti Karanfilova te večeri?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam znao uopšte ni ko bi mogao da se pojavi, niti da li će neko da dođe. Ali, logično je bilo da će neko od starešina da se pojavi da ovaj, proveriti kako teče obezbeđenje, da li je sve u redu i da ovaj... da vidi da li sve to teče normalno. Znači, na neki način sam očekivao nekog od starešina, sad baš Karanfilova...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete šta vam je rekao?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ako mogu da kažem, posle tog mog izveštaja i informisanja gospodinu Karanfilovu, kapetanu Karanfilovu šta se događalo, šta sam ja preduzeo i kakvo je stanje, on me je kažem, opet izvestio u smislu da je bio neki sastanak između JNA i TO Vukovara, da je dogovoreno da sad tu civilnu vlast, kako je zovemo, preuzima TO Vukovara, i da u tom smislu će zarobljenici biti predati jedinicama TO Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste predali zarobljenike Karanfilovu, pošto vam je on to rekao?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Sledeća faza je bila znači da je ispred hangara opet obavljen jedan razgovor između kapetana Karanfilova, mene, tog sa velikim šešikom i Mirka, gde je sad Karanfilov mene upoznao sa starešinama jedinica TO Vukovara. Mene je predstavio njima, predočio da znači sad TO Vukovara preuzima obezbeđenje tih zarobljenika i da ja trebam da povučem svoju jedinicu. Moje pitanje u tom smislu je bilo prema ovim starešinama TO Vukovara da li imaju dovoljan broj ljudi sa kojima mogu da rade obezbeđenje, što su oni potvrdno... potvrdili. I iza toga sam ja, ovaj... pozdravio se, preuzeo dalje... sve mere da se jedinica, odnosno, pripremi za odlazak u Negoslavce.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Nisam hteo da prekidam uvaženog kolegu. Na stranici 32, red 25, imam intervenciju na transkript. Svedok je rekao: "Očekivao sam nekog od starešina, a da li baš Karanfilov..." - takav je bio njegov odgovor. A drugačiji je prevod.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Pa ne znam...

SUDIJA PARKER: Ako ćutim, to znači da ostavljam vama da odlučite da li treba da se nešto uradi ili ne?

TUŽILAC MOORE: Ono što mene brine jeste kada pokušavamo da obezbedimo da svedok svedoči bez prekida. Naravno, dolazi do prekida, i to iz *bona fide* razloga. Izgleda da postoje određeni problemi sa prevodom koji se tiču nekih ključnih pitanja. Međutim, to je nepravično i naravno, nije zgodno da se stalno prekida. E sad, ne znam šta mogu još da kažem u vezi s tim. Naravno, ja se oslanjam na svoje uvažene kolege i na njihovo poštenje u koje ne sumnjam, ali to me ipak malo brine. Ali nastaviću.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste pitali ljude iz TO Vukovara da li imaju dovoljno ljudi, odnosno da li imaju dovoljno muškaraca kako bi izvršili sve poslove u vezi sa obezbeđenjem. Mitnička grupa je brojala otprilike 175 pritvorenih ljudi, a otprilike šezdesetak njih je obezbeđivalo na neki određeni način. Da li biste mogli da procenite koliko bi ljudi bilo potrebno kako bi se ti zarobljenici obezbedili na odgovarajući način? Dakle, spoljni prsten, unutrašnji prsten i grupe koje su se smenjivale u smislu dežurstva?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ako mogu da ponovim, znači ono što sam ja uradio. Pretpostavio sam da bi bilo logično da se dogodi u nekom normalnom obezbeđenju slične grupe i na istom mestu, pod nekim istim ili sličnim uslovima

koje... gde sam ja imao Mitničku grupu. Znači, očekivao sam taj neki broj od šezdesetak vojnika, što je bilo realno da se mogu da smenjuju zbog vremenskih uslova u kojima smo u tom trenutku bili... što ne znači da, da je... jer ja nisam video, odnosno nisam znao sa kojim brojem ljudi oni trenutno raspolažu. Zato sam i pitao da li imaju dovoljan broj ljudi tu, koji mogu da to obezbede... - korektno, računajući da u krajnjem slučaju, ako je potrebno, da se uključi četa vojne policije pod njihovom komandom. Razume se, uz saglasnost starešina koji bi to... pre svega, Karanfilova i potpukovnika Vojnovića. Znači, u tom smislu je bilo moje pitanje – da li imaju dovoljan broj ljudi sa kojima mogu da rade obezbeđenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Po vašem mišljenju, koliko bi ljudi bilo dovoljno da se obezbedi ova veća grupa zarobljenika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa kažem, minimum bi morao da bude tih 60 vojnika. To je neki minimum, a što više, to je lakše za... za rad, za obezbeđenje. Jer, češće za smene, umesto na dva do tri sata, na jedan do dva sata bi omogućili sa većim brojem ljudi. Znači...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Kasnije posle toga, da li ste predali zarobljenike, dakle posle ovih garancija koje ste dobili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Po završetku tog razgovora, kažem, izdao sam zadatak da ovaj, jedinica se pripremi za... povraćaj... za vraćanje u Negoslavce. Znači, vojni policajci su izašli iz hangara, seli u vozila... i mi smo produžili za... Negoslavce.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste se vi odvezli, šta se desilo sa Karanfilovim? Da li je on ostao ili je otišao s vama?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, u trenutku kad su vozila bila spremna za pokret, policajci bili u vozilima, ja sam se još jednom pozdravio i sa Karanfilovim i sa ovim starešinama TO Vukovara... seo u vozilo i otišao. Znači, oni su svi ostali na... na... pored hangara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste vozilima napustili "Ovčaru", šta ste vi mislili, šta će se desiti sa pritvorenim licima nad kojima je kontrolu imala Teritorijalna Odbrana Vukovara i Karanfilov?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da pitanje nisam u pravom smislu reči razumeo. Ali, primiti jedan zadatak od komandanta, pa završiti ga ili ne završiti, pa primiti drugi zadatak - znači nešto sasvim normalno. Znači, ja sam normalno primio... zadatak da povučem jedinicu, jer je sad preuzima, to obezbeđenje preuzima druga neka jedinica, što je sasvim normalno i... niti sam razmišljao šta će da se desi. Jedino što sam mogao da, da budem sretan što nećemo te noći da se mrznemo ja i moji vojnici, nego će neka druga grupa vojnika da se mrzne na onom... tokom cele noći. Znači, u smislu hladnoće je bilo zadovoljstvo povući se ovaj, sa... sa "Ovčare".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koristite reč "zadatak". Šta mislite pod tim kada kažete "zadatak"? Koja je razlika između zadatka i naređenja? Kada se recimo izda, primi naređenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... naređenje je da nešto moram da izvršim. Zadatak je da ja trebam da isplaniram još, ako ja to sad tako mogu da... da sve improvizujem... rečima. Znači, ja još moram nešto da osmislim šta ću da uradim kad je zadatak. A naređenje je – izvršavam naređenje. Znači, ovog puta je bilo

naređenje da povučem jedinicu. Ja nisam imao šta da razmišljam. Znači, rečeno je – povlači se četa vojne policije sa obezbeđenja, ide u... Negoslavce.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste se vratili u Negoslavce, da li ste tamo videli potpukovnika Vojnovića ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja više ne mogu da... da... da sigurno potvrdim da li sam baš njega video ili sam samo ovaj izvestio, da li je bio u trenutku kada sam ja izvestio ovaj, dežurnog da smo se vratili i da smo sad ovaj, u... u... gde smo bili razmešteni, znači nismo više na "Ovčari". Da li je tog trenutka bio i potpukovnik Vojnović tu prisutan ili nije, zaista ne mogu da... da... ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate datuma kada ste napustili područje Vukovara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako ja opet nešto nisam u tim datumima ovaj, pomešao, mislim da smo 23. ovaj... Jer, taj datum je malo karakterističan... za mene lično, ovaj... Datum rođenja moje dece. Pa mislim baš da smo 23. ovaj, imali premeštaj... iz Negoslavaca u... Vukovar... u kasarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate koliko dugo ste bili u samom Vukovaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja lično od 23., znači kada su mi prebacili jedinicu u kasarnu, do 15. dvanaestog 1991. godine. Jer sam 15. dvanaestog 1991. godine se vratio iz Vukovara u Kragujevac, ali je jedinica ostala koliko ja znam, do 15. januara 1992. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U vezi sa tim, razgovaraću sa drugim svedocima. Međutim, interesuje me sledeće. Dok ste bili u Vukovaru, da li ste čuli bilo kakve glasine o tome da su zarobljenici na "Ovčari" ili bili ubijeni, ili zlostavljani?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... ne mogu tačno da se setim kad i kojeg trenutka. Ali glasine su stalno kružile razne prirode: te ubijeni su, te nisu ubijeni, te streljani su, te nisu streljani... Znači, ne samo za njih, nego i za mnoge druge situacije i za mnoge druge probleme. Znači, tako da... to prepričavanje od strane pojedinih vojnika zaista niko nije shvatao i smatrao da... da je nešto ozbiljno. Zvanično, nijednog trenutka ni od koga nisam, od starešina mislim, dobio bilo kakav izveštaj da je ta grupa ovaj, ratnih zarobljenika... ubijena... i da treba eventualno neke radnje i mere preduzeti u tom smislu. Znači, ništa zvanično nisam ovaj... čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se zadržimo na ovoj temi. Vi ste pripadnik vojne policije, bili ste na području Vukovara sve do 15. januara, čini mi se. Da li se od vas u bilo kom trenutku ikada zatražilo da sprovedete bilo kakvu istragu o eventualnim zverstvima koja su se desila na "Ovčari" 20. novembra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam dobro čuo ovaj, ne do 15. januara, nego do 15. dvanaestog, do 15. decembra sam ja bio prisutan. Znači, nijednog trenutka... nije zvanično izgovoreno da se bilo šta desilo... na... "Ovčari" 20., niti je bilo ko zvanično tražio da se četa vojne policije angažuje, znači ni komandant, ni organ bezbednosti, da se četa vojne policije angažuje u smislu otkrivanja tragova zlodela, obezbeđenja tragova... zlodela i pomoći u istrazi... sudskom istražitelju... vojnom istražitelju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, radi se o periodu do 15. decembra. Onda odlazite sa tog područja. Ali, očigledno je da ste vi bili jedinica koja je bila uključena u evakuaciju "Ovčare". Posle 15. decembra, da li ste dobili bilo kakve upite, ili se od vas tražilo da sprovedete bilo kakvu istragu, ili se raspitate u vezi sa zločinima na "Ovčari"? Dakle, sada govorim o periodu kada više niste bili u Vukovaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovaj, zvanično niko nikada sa mnom nije na tu temu pričao sve do možda tamo 1998. godine, kada je potpukovnik Jevtić me pozvao, pitao da li sam voljan da porazgovaram sa njim i generalom Vasiljevićem... o tome. Svratili smo... u Kragujevac je znači došao general. Svratili smo u jedan restoran, porazgovarali na tu temu i to je bilo prvi put da sam ja bilo sa kim, ali kažem, to je bilo nezvanično, bilo sa kim o tome razgovarao. Kasnije sam pozvan od strane Vojnog suda da dam izjavu. I tu izjavu sam dao Vojnom sudu da bi sada nadalje išle izjave i suđenja na kojima sam prisustvovao... U Beogradu sam jedno dva puta davao izjave, onda... u... Novom Sadu, zatim na Sudu... izlazio za ratni zločin u Beogradu. Ja sad više i ne znam gde sam koliko puta bio, i evo sam sad ovde. Razume se, davao sam izjavu i... istražitelju ovaj, Đuri... Vladimir Đura.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Trebalo je da zatražim da se radna beležnica ovog svedoka uvrsti u dokazni spis. Dakle, sada ću zatražiti da se kompletna beležnica uvrsti kao dokaz. Možda će moje kolege želeti nešto drugo.

SUDIJA PARKER: Da li ima prigovora da se kompletna beležnica, ratni dnevnik uvrsti u spis? Nema prigovora. Dakle, prihvata se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 432.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Odbrana kao da je pretpostavila da će moj uvaženi kolega uvesti ceo... celu ovu beležnicu svedoka, pa je zato bilo nužno da dobijemo ove fotokopije.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine. Ja bih želeo najpre da vas zamolim nešto, da s obzirom da govorimo istim jezikom, da nakon mog pitanja napravite malu pauzu sa vašim odgovorom, kako bi prevodioci stigli da prevedu moje pitanje i vaš odgovor, i kako bi sve to moglo da se odrazi pravilno u transkriptu. Na pitanje mog uvaženog kolege, rekli ste nam kako je išla mobilizacija vaše jedinice te 1991. godine, i pominjali ste potpukovnika Jevtića koji je vama bio nadređeni. Recite mi koju je on funkciju imao i da li vam je on bio nadređeni i dok ste bili u Kragujevcu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Potpukovnik Jevtić je bio starešina iz 80., odnosno...iz 80. motorizovane isto. Ali moguće da je radio i u korpusu. Znači,

gde je tačno pripadao ne znam. Samo znam da sam sa njim, ovaj, imao sve kontakte vezane za... svojevremeno pravljenje čete vojne policije u smislu personalnom, zatim priprema četa vojne policije na vežbama koje smo izvodili te 1991. godine. U trenutku mobilizacije zadnje je isto bio potpukovnik Jeftić tu s nama, znači pored mene sve vreme. U Smederevu je bio sa mnom, u Negotlavce je došao sa mnom, i onda se on posle toga vratio. Da li je tačno pripadao 80. motorizovanoj ili... ili korpusu, ili je možda bio i na jednom i na drugom mestu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Spomenuli ste korpus. Da razjasnimo da li to se radi o 24. korpusu, u čijem sastavu se nalazila 80. motorizovana brigada?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je potpukovnik Jeftić bio načelnik bezbednosti ili u brigadi ili u korpusu, kako kažete?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, potpukovnik Jeftić je stalno radio sa mnom. Znači, on je bio organ bezbednosti koji je bio zadužen za nas. Da li je po formaciji pripadao... kancelarija mu se nalazila tamo gde je bio korpus, i zato i... zato sam malo u nedoumici da li je zbog kancelarije pripadao korpusu ili je pripadao ovaj, samo 80. motorizovanoj .

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A s obzirom da ste, da je on bio, kako kažete, nadležan za vas, da li vam je poznato, da li se on bavio u okviru svojih poslova bezbednosti, samo ovim bezbednosnim poslovima ili i kontraobaveštajnim poslovima, odnosno, da li je pripadao kontraobaveštajnoj grupi?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... ono što sam ja kao rezervni kapetan mogao da, da imam ispred sebe, to je starešina koji meni izdaje zadatke. Znači, komandant ili organ bezbednosti. I meni je to bilo sasvim dovoljno da znam ko mi izdaje zadatke. Sve ovo drugo bi bilo...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Hvala. Jasno mi je. Rekli ste nam kako ste došli u rejon Negotlavaca i da ste se tamo početkom novembra javili u komandu svoje jedinice, koja vam je odredila mesto gde ćete biti smešteni u Negotlavcima. Recite mi, da li ste vi odmah u skladu sa svojim zadacima, koji ste imali kao četa vojne policije, na tom mestu na kom ste bili smešteni, odmah organizovali formiranje vojničkog pritvora?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, u toku tog popodneva, kad sam ovaj, stigao... tekao je redosled radnji u smislu: skloniti vozila sa ulice, maskirati vozila, pripremiti smeštaj vojnicima koji nisu na dužnosti, obezbediti samu jedinicu, znači obezbediti stražu ispred, obezbediti noćni deo straže, zatim, obezbediti znači... Jedan od novih zadataka je, odnosno, prvi zadatak je bio obezbediti ulazak u Negotlavce od strane Vukovara. Znači, postavljena je rampa, improvizovana sa obezbeđenjem. I prvu stvar koju sam uradio to je bila zamena vojnika koji su bili već par dana u obezbeđivanju komandanta u mestu i pokretu. Znači, njih sam povukao na odmor, a obezbedio nove vojnike. Da li smo u toku tog popodneva, ili možda već sutra pre podne... uglavnom, taj objekat gde smo mi bili, imao je podrum. Da li smo ga u pravom smislu zatvorili te iste večeri ili obezbedili kao prihvatni zatvor, slagaću vas, mislim... ili je to urađeno ujutru. Jer ako bih vam sad pričao šta smo sve radili, mislim da bi to dosta dugo išlo. Mislim da nema...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, neću vas pitati dalje u tom pravcu. Pitaću vas nešto drugo. Sad ste nam rekli kako ste se organizovali na ovom mestu gde ste bili smešteni. Vi ste u svojoj jedinici imali svog zamenika i dva komandira voda, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj, jedinica je bila... znači, sad imena više ne mogu tačno da se setim ko je šta bio... znači, koliko se ja sećam, Mikan Pavlović je bio četni starešina, kako su mi se zvali komandiri vodova... Zato što, nisu svi bili u prvom trenutku kako smo, kad smo stigli, nego su sukcesivno dolazili. Tako da sam ja morao da, ako već nemam rezervnog starešinu komandira voda, onda postavljam nekog ko će to da bude - da bi moglo da se komanduje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate ko je bio zamenik vaš, kao komandira čete vojne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, imena i prezimena, mislim da je bio iz, ali mislim da je bio iz... ne mogu da se setim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste u sastavu čete vojne policije imali i jedan vod saobraćajne policije. Da li nam možete reći čime se bavila ova saobraćajna policija, i koliko, ako se sećate, koliko su imali vozila u svom sastavu, i koliko ljudi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, problem je bio uvek što niko nije, ni jedinica nije bila u potpunosti popunjena. Pogotovo što je jedan vod bio izuzet za... još u Smederevu i odveden je, kol'ko ja znam, ovaj, za... ka Operativnoj grupi Sever, znači, sa te strane je dejstvovao. Ali, saobraćajni vod je, dok smo išli na ovu stranu, obezbeđivao jedinicu u pokretu svojim... usmeravanjem jedinice gde treba da se kreće. Međutim, na... na... u samom Vukovaru, pošto nisam mogao da... da... pošto nisam imao dovoljan broj ljudi, onda sam ih, kako smo ih mi zvali "saobraćajce"... i saobraćajce koristio za poslove vojne policije. Znači, nisu bili, ako nemamo obezbeđenje pokreta, slobodni sve vreme, nego su izvršavali druge zadatke - policijske.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li se sećate ko je bio komandir voda ove saobraćajne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, saobraćajna policija bi trebala da vrši poslove pratnje... kolone u pokretu... u operativnoj zoni jedinice kojoj pripada, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, i da u ulasku u Negoslavce, saobraćajci su trebali da regulišu ulazak i izlazak vozila. Znači... međutim, ti saobraćajci nisu radili posao koji su, za koji su pripremani, nego su morali da izvršavaju sve ono što im ja kažem. Znači, dosta mi je nezgodno, to je... izgubićemo... ako hoćete, ja mogu da vam ispričam kako sam se ja organizovao, znači, kako sam ja radio sa tom četom, da bi mogao da... da... da... izvršavam sve zadatke koji su bili preda mnom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sada ćemo preći na drugu temu. Možda ćemo se na to vratiti. Ja sam hteo samo da vas pitam oko uloge ove saobraćajne policije, da vidim kako je ona funkcionisala, a možda ćemo se vratiti na ovo pitanje kasnije... Vama je sigurno poznato da je u jednom trenutku 80.

motorizovana brigada dobila zonu odgovornosti, odnosno operativnu zonu kao komanda mesta na prostoru Jakubovac, Grabovo, Ovčara. Da li vam je to poznato?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja kol'ko, ovaj... ne sećam se da, da sam ja bio informisan da, da... da se to dogodilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jedinica vojne policije u okviru komande mesta ima zadatak da sprovodi one poslove koji su vezani za red, mir, disciplinu, obezbeđenje vojničkog pritvora i vojničkog zatvora, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u periodu od 16. jedanaestog pa do 20. jedanaestog od potpukovnika Vojnovića ili od kapetana prve klase Dragog Vukosavljevića, ili od potpukovnika Jeftića, dobili neke instrukcije u pogledu izvršavanja obaveza...

prevodioci: Prevodioci se izvinjavaju, ali nisu čuli imena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imamo problem sa prevodom, polako ću da kažem. Da li ste u periodu, znači od 16. jedanaestog do 20. jedanaestog, da li se sećate, primili instrukcije od potpukovnika Vojnovića, ili od potpukovnika Jeftića, ili od kapetana prve klase Dragog Vukosavljevića, vezane za izvršavanje ovih zadataka obezbeđenja, sprovođenja reda i discipline, obezbeđenja vojničkog pritvora ili zatvora u ovom rejonu znači, koji obuhvata Negoslavce, Grabovo, Ovčaru, Jakubovac?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam vas ja dobro razumeo, ovaj, i pitanje se odnosi na to da sam direktno od njih dobijao naređenje, ne sećam se. Ali sećam se da sam, pošto smo imali telefonsku vezu, ili bi dolazio kurir, imao potrebe da intervenišem u jedinicama koje su se nalazile na tom terenu po raznim osnovama. Ali se ne sećam baš da su... jer to je ipak redovni posao vojne policije. Nema razloga da mi oni, ovaj, u tom smislu, izdaju dodatna naređenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mog uvaženog kolege, rekli ste da ste zajedno sa komandantom 80. motorizovane brigade i još sa nekim starešinama 18. jedanaestog 1991. godine, pošli da nađete pogodan objekat za smeštaj ratnih zarobljenika, čije je dovođenje bilo najavljeno vašoj jedinici, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imamo neku mikrofoniju. Da li se sećate, osim potpukovnika Vojnovića i vas, ko je od oficira još bio u ovoj grupi koja je pronalazila povoljan objekat za ovaj zadatak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, ko je još išao tačno s nama ne mogu da vam kažem zato što, obično su na... na te zadatke polazile starešine i vojnici koji su bili u tom trenutku slobodni. Znači, ko je tog trenutka mogao da pođe, on je pošao. Znači, nije... Ja zaista se ne sećam po imenu i prezimenu ko je pošao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam kako ste ovaj objekat pronašli, kako ste naredili da se on pripremi za upotrebu, i opisali ste kako je stigla ova prva grupa zarobljenika u pratnji kapetana Karanfilova. Takođe ste nam objasnili kako ste u svojoj radnoj beležnici zapisali imena i podatke ovih zarobljenih lica. A mene interesuje ovaj upis koji se nalazi na stranici 48 gde piše "Osnovna škola 'Sremski front', Šid, kapetan Karanfilov". Vi ste rekli mom uvaženom kolegi da je to

vama zapravo rekao kapetan Karanfilov tom prilikom, da je to mesto gde će on provesti noć između 18. i 19. i da ga tamo možete naći, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to osnovna škola "Sremski front" u Šidu zapravo mesto gde se nalazio centar bezbednosti Prve vojne oblasti i kontraobaveštajna grupa za područje Istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srema. Da li to znate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ma ne, ovaj, ja ne znam gde se to nalazilo, ja samo kažem ono što je meni izgovoreno – da u toku noći mogu tamo da ga pronađem. Zašto je on tamo bio, da li je bio stalno lociran, zaista ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je tom prilikom ostavio neki kontakt telefon ili vam je samo saopštio lokaciju osnovne škole u Šidu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, telefon znači nisam dobio. Da sam dobio, sigurno bi ga zapisao. Međutim, bila je poljska veza. To znam da je figurirala. Sad, dokle je figurirala i kako je moglo dalje da se telefonom eventualno stupi u kontakt sa njim, to nisam znao. Ali sam mogao uvek da pošeljem kurira, znači ništa nije...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko shvatam iz vašeg odgovora, vi tada niste pitali kapetana Karanfilova koje poslove je eventualno obavljao u Šidu, s obzirom, da je on, kako ste rekli, jedan od referenata bezbednosti bio u Operativnoj grupi Jug, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' mogu? Znači, ako sam ja uspeo i prošli put, evo sad ću da, da odgovorim precizno, evo sad ću da pokušam... U trenutku kad sam video prvi put kapetana Karanfilova, bio je prisutan potpukovnik Vojnović. Potpukovnik Vojnović mi je predstavio kapetana Karanfilova, u pravom smislu reči vojnički, znači po imenu, prezimenu, funkciji koju obavlja, posao koji mu je sad pridodat, i mene njemu, znači kao komandira čete vojne policije, koji će sada da izvršava sve zadatke koje, koje budem dobio od kapetana Karanfilova. S tim, što kažem, nisam sve to zapamtio, nego sam zapamtio samo ono što je u tom trenutku meni bilo interesantno a to je, da postoji kapetan Karanfilov, koji će sada, koji će sada da vodi celu ovu operaciju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mog uvaženog kolege ste ispričali kako je tekla ova operacija za 18. i 19. ujutru. I čini mi se da ste rekli sa ste prilikom obezbeđenja ove grupe zatvorenika određivali smene od 15 do 20 stražara, s tim što su... što je ova smena imala i svoju rezervu, te su se straže smenjivale na određeno vreme, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Takođe ste nam rekli da je ujutru došao kapetan Karanfilov i da je nakon što je primio raport i proverio stanje, da vam je rekao da spisak koji ste u međuvremenu vi napravili u Negoslavicima prekucate, i objasnili ste nam gde ste išli da to učinite. Mene interesuje ono što je u vašoj radnoj beležnici zapisano za 19. jedanaesti, a tiče se potpukovnika Živanovića i kapetana Zarića, pored kojeg stoji unos "Garda". Da li je neko od njih bio prisutan na ovom komandnom mestu gde ste prekucavali ovaj spisak ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam... Ne znam da li sam izgovorio do sada... spisak je prekucavao u toj zgradi gde su mi rekli da je lociran Šljivančanin, neposredno ispred bolnice. Jedan, ako se ja ne varam, nosio je čin potpukovnika, i kol'ko se ja sećam, bio je zadužen za informisanje. Jer u trenutku dok smo kucali spisak, par puta je morao da prekine kucanje, jer mu je dolazila redovna štampa, i on je to morao da distribuira jedinicama. I ako se ne varam, on je bio zadužen za taj deo posla, ovaj, u komandi. On je imao jedini mašinu, kažem, koja je mogla da se koristi i na toj mašini smo kucali. Čak je i on lično kucao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A ova prezimena koja sam spomenuo, a koja pišu u vašoj radnoj beležnici, da li znate gde ste zapravo upoznali ove ljude: potpukovnik Živanović, kapetan Zarić?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim tačno ko su i ne mogu da se setim tačno kako, ali po pisanju bi trebalo da su ljudi koji su u Mitrovici bili i ovaj, sproveli praktično zarobljenike... jer mi je u kontekstu te beleške.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Objasnili ste nam kako ste nakon što je spisak prekucan, otišli u Sremsku Mitrovicu, i da ste tamo predali spisak. Da li se sećate kome ste predali tamo spisak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, kada sam stigao tamo, onda je izašao, neko u uniformi je bio, sad ko je, predstavljen mi je kao komandant zatvora. Pitao sam da li su stigli svi, da li je brojno stanje odgovarajuće. On je očekivao taj spisak. Na neki način su mu rekli da treba da stigne. Predao sam mu taj spisak i to je otprilike bilo moje zadržavanje u zatvoru, odnosno u toj prostoriji zatvorskoj, jer ja zatvorenike u Sremskoj Mitrovici nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Oni su već bili primljeni u zatvorske prostorije kada ste vi došli, je l' tako? Zbog toga ih niste videli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da su već bili primljeni, jer... uglavnom, ja ih nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I to se dešavalo negde oko 15.30 19. jedanaestog 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Otprilike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon toga ste se vratili u Negoslavce. Možete li nam reći otprilike kad ste stigli i kome ste se javili kada ste došli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vreme dolaska... ne sećam se. Znači, u povratku smo se vraćali, ovaj, vozač i ja sami. U koliko sati smo stigli tačno, ne znam. Samo znam da smo u toku noći opet imali intervenciju, pa smo se nervirali da li ćemo jednog trenutka da stignemo da se malo odmorimo. Valjda je to posao policije da... da je stalno u pokretu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Mene interesuje po vašem povratku na... na... u Negoslavce, da li ste obavešteni od oficira bezbednosti ili od dežurnog oficira da je vašoj jedinici najavljena nova grupa zatvorenika, njih oko 200, koja bi trebala da se sutradan izvede iz oblasti vukovarske bolnice?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, niko mene nije ništa obavestio u tom smislu da se očekuje novo obezbeđenje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste imali prilike da do sada vidite ratni dnevnik 80. motorizovane brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ: Ja, ja bih zamolio ako može da nam se pokaže dokazni predmet broj 375. To je unos... znači stranica nosi... unos za 19. jedanaesti u 18.00 časova. Na engleskom za moje uvažene kolege to je stranica 10 koja nosi oznaku ERN 7466211825. Da li možemo naći upis za 19. jedanaesti u 18.00 časova? Hvala lepo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću pročitati, a vi pratite: "U prepodnevnom časovima, zatvorene ustaše su odvedene u sremsko-mitrovički zatvor. Borbena dejstva u sektoru oko bolnice. Očekuje se predaja preostalih snaga ZNG i MUP-a, oko 200, pa je naređeno da se bude pripravno za pripremu organizovanja obezbeđenja ovih zatvorenika". Da li vidite ovaj upis u ratni dnevnik?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li bi vaša jedinica, četa vojne policije, trebalo da bude upoznata sa ovakvom informacijom koja je stigla u komandu brigade, kako je to upisano u ratni dnevnik?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To odlučuje komandant i organ bezbednosti.

TUŽILAC MOORE: Oprostite, ja bih uložio prigovor na formu ovog pitanja. Ne osporavam unos u ratni dnevnik, ali ako se od ovog svedoka traži komentar, bilo u vezi s onim što se odnosi na dnevnik, ili sa samim dnevnikom, onda svedoka treba pitati da li je on imao bilo kakve veze sa tim materijalima koji su uneseni u ratni dnevnik ili sa tim konkretnim unosom, jer ovo nije njegov ratni dnevnik.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ono što ste vi uradili u svom poslednjem pitanju, jeste da ste izneli jednu tvrdnju, a mislim da gospodin Moore želi da kaže da ste trebali da postavite pitanje: "Da li je vaša jedinica ili da li ste vi lično bili o tome informisani?"

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja pre nego što sam predočio svedoku navod iz dnevnika, ja sam ga pitao da li je informisan bio o tome da se najavljuje dolazak ratnih zarobljenika. No, pitaću ga ponovo, nije... nije... nije problem. Ja sam ovo pitanje dalje postavio zato što sam ga već prethodno pitao, i on je rekao da nije bio informisan. Ali evo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li informisani po ovom upisu iz ratnog dnevnika za 19. jedanaesti u 18.00 časova, kao komandir čete vojne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, rekao sam vam da nisam.

TUŽILAC MOORE: Ako svedok kaže "Ne", pa šta je onda relevantnost pitanja?

SUDIJA PARKER: Gospodo, mislim da smo rešili ovo pitanje. U svakom slučaju, došli smo do trenutka za pauzu. Nastavićemo sa radom u 13.30 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, želite li nešto da kažete?

TUŽILAC MOORE: Da, sitnica. Ja sam rekao Pretresnom veću da ćemo se složiti, odnosno da ne možemo da se ne složimo, ali da ćemo raditi od 9.30 časova do 16.30 časova sa određenim varijacijama ponedeljkom i petkom. Međutim, to nam stvara poteškoće sa pripremom svedoka, budući da oni dolaze u razna vremena. Mi imamo sledećeg svedoka ovde u Hagu. Ja ću završiti danas sa radom, a onda ću da nastavim večeras s njim da radim, a to naravno povlači sa sobom određene administrativne teškoće, pa ću onda da nastavim dalje sa radom sa svedokom. Najviše što mogu s njim večeras da radim je dva sata. Sada me zanima da li bi možda mogli sutra ranije da završimo sa radom, ili da tog svedoka ne pozivamo pre četvrtka. Jer po starom rasporedu trebalo je da radimo ili pre podne ili posle podne. Međutim, sada sa ovakvom satnicom ja ne mogu time da se bavim ujutro, jer sam u sudnici gde imamo novog svedoka. A uveče postoje određena ograničenja, i to ograničenja koja nameće Odeljenje za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit) a takođe, postoji i fizičko ograničenje da se obavi određeni posao nakon čitavog dana provedenog u sudnici. Zato obaveštavam Sud da ulažem ovu molbu za privremeni period. To bi bilo to. Potom, Vojnović dolazi u petak i ja ću sa njim raditi i u subotu i u nedelju, kako bismo počeli s njegovim svedočenjem u ponedeljak. Mislim da će to biti dovoljno vremena za njega. Ali što se tiče ovog svedoka Vukosavljevića, ja bih zamolio da mi se omogući da imam malo više vremena.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, jeste li to na nogama?

ADVOKAT LUKIĆ: Zašto sam hteo da podržim mog kolegu tužioca ovaj put. Ovo je... bi za nas bilo idealno vreme da sutra popodne obavimo zaista malo ozbiljniji razgovor sa našim klijentima, jer to je jedina prilika kada možemo da ih posetimo u zatvoru. Videli ste kakav je profil ovih svedoka sada, i... Nama bi bilo od koristi da možemo malo duže sa njima da posedimo.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: S obzirom na situaciju, sutra nećemo raditi posle 12.30 časova. Ukoliko sa prisutnim svedokom završimo ranije, onda ćemo završiti još i pre. Tako bismo izašli u susret svim zastupnicima. A gospodin Lukić će možda imati vremena i za malo svežeg vazduha i vežbanje. Međutim, nemojte ovo da shvatite kao presedan vezano za napore kojima su izloženi zastupnici. Molim da se sada uvede svedok.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Možete da sednete. Gospodine Moore, izvolite. A, izvinite. Gospodine Lukiću, izvolite. Hajde da probam. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Eto vidite koliko su me uzrujali ovi događaji o kojima smo sada razgovarali.

ADVOKAT VASIĆ: Ja mislim da je svima nama teško, i da je to možda odraz toga. Ali da krenemo dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine, kada smo prekinuli naš razgovor zbog pauze, ja sam vas pitao da li ste upoznati sa onim unosom iz ratnog dnevnika 80. brigade od 19. jedanaestog u 18.00 časova, i vi ste rekli da niste s tim upoznati. Ja bih vas pitao, vi ste bili komandir čete vojne policije. I imajući u vidu vaša zaduženja koja ste imali 18., a i inače zaduženja koja ima jedan komandir čete vojne policije, da li ste vi trebali biti upoznati sa činjenicom da jedinicu sutradan očekuje još jedna grupa ratnih zarobljenika koje treba obezbeđivati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako se ne varam, to sam pokušao da vam odgovorim i... i pre pauze, ovaj... o tome ipak odlučuje komandant i organ bezbednosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste se dakle 19. vratili iz Sremske Mitrovice. Pretpostavljam da je to bilo negde u kasnim popodnevnim časovima. I mene interesuje da li ste se tada javili načelniku bezbednosti i da li ste ga obavestili da ste u Mitrovici izvršili ovaj zadatak koji ste imali?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... kad god bih završio neki zadatak jer, mesto moje jedinice je bilo dve kuće od komandnog mesta, obavezno bih svraćao do komande da vidim šta... šta ima novo i da izvestim o onome šta se događalo. Znači, u toku dana bi više puta svraćao do komandnog mesta. Kojeg trenutka sam svratio po povratku, odmah ili posle nekog vremena, zaista se ne sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Napravio bih jednu malu digresiju i pitao vas... Rekli ste nam ovde na pitanje mog uvaženog kolege da je 18. novembra potpukovnik Vojnović vam predstavio kapetana Karanfilova i rekao koja su njegova zaduženja za ratne zarobljenike. Mene interesuje da li ste vi sa tim upoznali Dragija Vukosavljevića, znači vašeg organa bezbednosti, ili je on bio prisutan tome razgovoru između vas, Vojnovića i Karanfilova?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ono što znam sigurno je da smo nas trojica razgovarali i da je tu bilo još nekih... nešto vojnika i starešina. Tačno ko je bio prisutan, zaista se ne sećam. Jer, ono što je meni bilo u tom trenutku važno je da sam dobio neki zadatak koji trebam da uradim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste kasnije o tome, da vam je komandant rekao da je Karanfilov nadležan za ratne zarobljenike, izvestili svog organa bezbednosti Dragog Vukosavljevića, ili možda potpukovnika Jeftića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, Dragi Vukosavljević je bio tu. Znači, on je bio na... na "Ovčari". Znači, sve je isto znao kao i ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste na pitanje mog uvaženog kolege da ste 19. novembra uveče otišli na zadatak povodom nekog vanrednog događaja. I moje pitanje je: da li ste se vratili u toku noći 19. ili... ili 20. ujutro na... na komandno mesto u Negoslavcima, komandno mesto 80. brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U toku noći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći 20. ujutro gde ste bili i koje ste zadatke imali? Da li se sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, 20. su pored redovnih aktivnosti koje smo imali, dobili zahtev o obezbeđenju, odnosno prevozu, bolje rečeno i obezbeđenju jedne grupe oficira koji su trebali da odu do... između ostalog, i do Nijemaca. Tako da... s obzirom da nisam poznavao teren, nisam mogao da izdam u potpunosti naređenje i da, da sprovedem postupak preko vozača koji bi išao, nego sam ja seo sa vozačem i otišao na, na teren. Jer, nismo imali karte po kojima bismo mogli da, da se orijentišemo i da, da mogu da izdam zadatke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to bila grupa starešina koju je predvodio načelnik štaba potpukovnik Danilović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako su... referenti koji su trebali da podele nama plate, ovaj, pripadali Daniloviću, onda je to to.

ADVOKAT VASIĆ: Sada bih molio da nam se prikaže dokazni predmet 371. To je operativni dnevnik... 80. brigade, i to unos za... 20. jedanaesti u 8.00 časova. Za moje uvažene kolege, to je na stranici 10 operativnog dnevnika.

TUŽILAC MOORE: 371. mislim. 371, to je zavedeno kod nas kao operativni dnevnik.

ADVOKAT VASIĆ: Da, da, govorim o operativnom dnevniku. Očigledno da je greška u prevodu. Hvala lepo. Ako bih mogli samo da ovu stranicu dobijemo vertikalno?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Dakle, radi se o 20. novembru u 8.00 časova. Vidite, tu piše...

ADVOKAT VASIĆ: Ovo je 28. jedanaesti. Ja bih molio 20. jedanaesti. Znam da rukopis na ovom dnevniku nije sjajan. Hvala lepo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine, vidite li unos za 8.00 časova: "Grupa oficira brigade sastava: načelnik štaba, operativni pomoćnik za moral, dva referenta, pomoćnika za moral su otišli u Nijemce da snime stanje jedinice koja je učestvovala u oslobađanju sela Podgrađe i sela Nijemci". Da li se radi o ovoj grupi s kojom ste vi krenuli 20. jedanaestog ili je to neka druga grupa o kojoj vi govorite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ste me razumeli, grupa koju sam ja vodio nosila je plate za vojnike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste vi sa tom grupom krenuli? Da li, da li otprilike znate. Koje doba dana je bilo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali ne ovako rano ujutro. Otišli smo možda... nešto pre podneva.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste otišli, ko je ostao u Negoslavcima da vrši dužnost komandira čete. Mislim, ko vas je zamenjivao za vreme vašeg odsustva?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dežurni u jedinici je uvek obavljao sve i znao šta bi trebalo. Znači, on je bio moj zamenik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možda mnogo tražim, ali da li se sećate ko je tada bio dežurni u, u... jedinici vojne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim imena i prezimena, ali to nije neki... ako mogu da vam objasnim. Znači, meni je dežurni uvek bio isti. Ali ne mogu imena i prezimena da se setim. I to sam imao dvojicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I ta dvojica su se smenjivali pretpostavljam kao dežurni? Ili su bili dežurni u isto vreme?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kada ste me pitali kada je napravljen zatvor, ja sam prekinuo priču, misleći da nije interesantno. Ali pokušaću sada da vam odgovorim. U toj zgradi, u tom objektu u kom smo mi bili, u toj kući, imao sam dve prostorije u kojima je vojska spavala. Imao sam još jednu prostoriju koju sam ja nazvao trpezarijom, jedan hodnik, gde sam napravio soške... i dole je bio podrum. Gore, na prvom spratu nije bilo ništa uređeno. Znači, gore sam imao noćno osmatranje, noćno stražarsko mesto. U toj prostoriji gde mi je bila trpezarija bio je sto i jedan ormar. Dva vojnika su imala zadatak da ta prostorija bude u potpunosti čista. Kad god se vojska vrati sa bilo kakvog zadatka, da im ponude šta ima već da se pojede, popije... da bi oni iza toga mogli da idu na odmaranje. Znači, oni su obezbeđivali higijenu u toj prostoriji i obezbeđivali ishranu. Obezbeđivali su grejanje u toj prostoriji i bili su znači 24 sata njih dvojica mobilni, u smislu dežurstva u samoj jedinici. Znači, nisam imao posebno dežurne koji su se menjali. Oni ništa drugo nisu radili sem toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste se 20. iz Nijemaca vratili, ali ste nam rekli da ne znate tačno vreme. Da li ste se vratili, dakle, za vreme dana, u suton ili mrak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, već je bio mrak kada sam stigao ovaj, u... u Negoslavce.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kad ste stigli u Negoslavce, kome ste se javili? Jeste se javili nekome?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... otišao sam kod mene u jedinicu gde me je dežurni, znači, izvestio da imamo ponovo obezbeđenje. Da je na "Ovčaru" otišao jedan broj policajaca. I ja sam sa ovima koji su bili tu seo u vozilo.... Da li sam tog trenutka u prolazu, najverovatnije jesam, svratio do komande i javio se da idem, ko je bio trenutno tu, ovaj, ne mogu da se setim, jer mi je, kažem, najverovatnije zato što mi je tu u prolazu, znači usput, druga kuća, i produžio za... "Ovčaru".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada su vam, kad vas je dežurni izvestio da je vojna policija već otišla na "Ovčaru", da li vas je izvestio koji je oficir otišao sa ovom jedinicom vojne policije? Vaš zamenik? Da li komandir voda, da li...? Ko je vodio ovu jedinicu u vašem odsustvu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, informacija je išla da imamo novo obezbeđenje i da je deo jedinice tamo. Ako vam kažem da sam imao problem sa

tim starešinskim kadrom... to je već ono što je bio moj problem komandovanja jedinicom. Znači, seo sam u vozilo i otišao na "Ovčaru". Nisam znao ni ko je podigao jedinicu, ni iz kog razloga decidirano, znači... samo sam znao da imam obezbeđenje... da je ponovo obezbeđenje, i da je deo jedinice angažovan tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete i da je deo jedinice angažovan tamo. Da li to znači da je drugi deo zapravo bio na komandnom mestu u Negoslavcima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Opet... Imamo redovne zadatke. Znači, ono što je redovno, to je već angažovano. Jedan deo je bio znači sa mnom, i samo onaj preostali deo koji je još bio tu, je bio angažovan. Zato kažem – deo jedinice. Ako uzmete u obzir da još jedan ceo vod nije bio prisutan, pa onda zaista reč "deo" jedinice... stoji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste dobili informaciju, da li je vaš vod saobraćajne policije iz sastava vaše čete vršio obezbeđenje ovog konvoja koji je 20. išao na "Ovčaru" - saobraćajno obezbeđenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, informacija koju sam imao je bila kratka: "Ima ponovo obezbeđenje. Deo jedinice je angažovan." I ja odlazim na "Ovčaru". Mislim da, ne znam da li sam vam izgovorio, znači... S obzirom da nisam imao dovoljan broj ljudi, ja u pravom smislu reči nisam razdvajao ni ABH vojnika, ni bolničara, ni vozača, ni saobraćajca od policajca. Svi koji su bili tu, koji su bili spremni, slobodni, oni su morali da izvršavaju te poslove policajca. Inače, kol'ko ja znam, niko iz moje jedinice nije učestvovao u obezbeđenju prevoza ove grupe, ni prve ni druge. Za prvu znam sigurno, a za drugu - kol'ko znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, rekli ste nam da ste verovatno, kada ste krenuli na "Ovčaru" da se pridružite pripadnicima vojne policije koji su već bili tamo, da ste svratili do komande, da li vam je dežurni rekao da li se na "Ovčari" nalaze i oficiri... ostali oficiri iz 80. brigade?...Da li se sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam nije rekao ili se ne sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Kada ste došli na "Ovčaru" 20. jedanaestog, na pitanje mog uvaženog kolege ste nam opisali događaje. Mene interesuje da li ste u hangaru videli nekog starešinu iz 80. brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, unutar hangara je bio određen broj vojnika iz naše jedinice. I između ostalog, tu je bio jedan kapetan prve klase. Ja sam stalno izgovarao da mi je... mi je poznat kao Joca Kafić iz Kragujevca, zbog toga što ima kafić u Kragujevcu, inače se zove Joca. On je tu bio sa svojom jedinicom, sa delom svoje jedinice ili delom tih vojnika, i ovaj, u istom rasporedu i istom položaju kao i svi ostali. Znači, kad sam ja došao, izdao sam naredenje da svi izađu van, tako da je i on izašao i otišao van objekta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate pre nego što ste izdali naredenje, odnosno, pre nego što je ova osoba, za koju kažete da se zove Joca Kafić, izašao iz hangara, da li je on tu pravio neki spisak... ovih za...zatvorenika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, tu je bio još jedan vojnik koji je pisao. Rečeno mi je da se pravi spisak, znači, to je bilo u prolazu, na šta nisam

obraćao pažnju, jer taj spisak koji su oni počeli da prave je mogao da mi pomogne, ali s obzirom da sam planirao po istom principu kao i prethodni put, da u toku noći, kad sve bude pod kontrolom, napravim spisak, s obzirom da sam sad već planirao da obezbedim... A4 hartiju sa indigom. Kažem, znajući sad već šta me u potpunosti čeka sutra do ujutru, nisam obraćao pažnju na to što je neko pravio neki spisak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li je ovaj Joca Kafić bio rezervni kapetan prve klase iz LAD PVO divizionu čiji je komandir bio Jan Mačka? Da li to znate? Komandant, izvinite.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran. Moguće.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je jedna jedinica 80. motorizovane brigade bila zapravo komanda mesta "Ovčara" 20. jedanaestog 1991. godine, i da je bila smeštena u "Žutoj kući" na 200, 300 metara od ovog hangara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste bili upoznati da je tamo postojala bilo kakva jedinica u blizini, odnosno, u okruženju tog poljoprivrednog dobra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam ja razumeo pitanje, pitali ste me da li sam znao da je tamo komanda, da jedinica koja kom... to nisam znao. Jedinica je postojala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala što ste pojasnili. Da li nam možete reći kakva su bila sredstva veze na "Ovčari"? Da li je vaša jedinica imala neka sredstva veze, da li su neke veze postojale u komandi ove druge jedinice?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Meni je jako žao što moram da izgovorim. Ali, imali smo samo RUP 3 i RUP 12, koji zbog loših baterija nisu bili u funkciji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Znači, na osnovu ovog bih zaključio da vi niste imali vezu iz svojih, iz svog... vaše jedinice sa drugim jedinicama. A da li ste bili upoznati kakva je veza bila iz komande ove jedinice, koja se nalazila u neposrednoj bli... blizini poljoprivrednog dobra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znamo kakvu su oni vezu imali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, rekli ste nam da ste ovog Joca Kafića videli u hangaru. Da li je to bio jedini oficir 80. brigade koga ste videli u hangaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko ja mogu da se setim, njega sam primetio, za ostale... ne sećam se... da sam još nekog primetio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste ikada saznali da je komandant 80. brigade potpukovnik Vojnović 20. jedanaestog 1991. godine u 16.00 časova naredio da se odrede smene starešina radi čuvanja zarobljenika, pripadnika ZNG-e i MUP-a, i da je za to angažovao četvu vojne policije i oficire komande brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam znao za to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: No, vi se ne sećate da ste oficire komande brigade videli u hangaru? Je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam možete reći da li se sećate, kakvo je bilo osvetljenje u hangaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Još kod prvog obezbeđenja postojao je agregat koji je mogao da improvizuje tu struju za sijalice koje su bile mestimično u samom hangaru. Međutim, to svetlo je bilo jako slabo i nedovoljno, tako da sam se i prvi put, i drugi put koristio dodatnim svetlom sa farova Pincgauera i reflektora koji je postojao na Pincgaueru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da se pod ovakvim osvetljenjem kombinovanim unutra ipak videlo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ono što je meni bilo važno je da ja mogu da... unutar hangara da kol'ko-tol'ko vidim šta se događa, a ovo ostalo mi je služilo ispred hangara znači... jer ispred hangara nisam imao nikakvo svetlo. Ali zadovoljavalo je. Mislim, daleko od toga da je bilo dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste davali više izjava u poslednjih nekoliko godina. Da li ste pred, u svom svedočenju pred Specijalnim sudom u Beogradu, svedočeci u *Predmetu Ovčara*, onom velikom *Predmetu Ovčara*, dakle 2004. godine u oktobru, da li se sećate da ste izneli jednu konstataciju da od trenutka kada ste vi došli pa dok se niste povukli, da je sve u hangaru od strane vas i vaše jedinice bilo učinjeno onako kao što ste to učili u školama u Bileći, Pančevu i na raznim drugim vežbama, znači: profesionalno i efikasno?

TUŽILAC MOORE: Uz najveće poštovanje mom uvaženom kolegi, ali ako će da se predočava svedoku transkript, onda bi bilo korektno, trebalo bi onda dati svedoku mogućnost da ga i vidi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li imate taj transkript?

ADVOKAT VASIĆ: Ja imam taj transkript. Ja sam samo hteo da proverim da li se svedok seća. Možda se seća, pa nam neće biti potrebno. Ali, daću svedoku da pogleda taj transkript, uz pomoć poslužitelja. To je strana 75 transkripta od 29. desetog 2004. godine na BHS-u...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tu je sa strane gospodine obeležen taj pasus. Vidite ga? Ako možete, pročitajte šta tu piše.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Svedok Dragan Vezmarović: Ja mislim da znači, od trenutka kada sam ja stigao, do trenutka kada sam se povukao, da je apsolutno sve bilo onako kako sam ja učio svojevremeno u Bileći, Pančevu i tako dalje, i na raznim drugim vežbama do trenutka dok se nisam povukao".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi to izjavili Sudskom veću u Beogradu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ni jednog trenutka ne sumnjam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mog uvaženog kolege ste rekli kad ste uspostavili... Ja se izvinjavam, nije ušao vaš pređašnji odgovor. Ako možete da ponovite ?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa nemam razloga da sumnjam u to što sam pročitao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na pitanje mog uvaženog kolege ste rekli da kad ste uspostavili red u hangaru, da su pojedine manje grupe, da ste im u stvari dozvolili, pojedinim manjim grupama da uđu i da vide koga ima, da su te grupe bile sastavljene od jednog do tri čoveka, dakle zaista male grupe ovih posetilaca, koji su ulazili i izlazili iz hangara i da tu nije bilo nikakvih problema? Da li je to tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Govorili ste o psovkama. I objasnili ste da je naš jezik takav da obiluje psovkama. A da bi Pretresnom veću bilo jasno, ja bih vas ovako pitao: da li te psovke koje su, koje se izgovaraju u našem jeziku, da li su one takve da izazivaju zabrinutost... za sigurnost nekoga, ili su one deo specifičnosti jezika kojim... govorimo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta da vam kažem. Mislim, zaista, uz uvažavanje Suda i vas, ovaj, o tome bi, mislim, mogli da pričamo na drugom mestu... Mislim na ovo pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon što ste uspostavili red u hangaru, da li su se svi zapravo povinovali toj novonastaloj situaciji i do vašeg povlačenja vi niste imali nekih problema u sprovođenju obezbeđenja, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li sam u pravu ako kažem da vi niste bili svedok nikakvog maltretiranja, udaranja ili drugih fizičkih nasrtaja na zarobljenike dok ste vi tamo bili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na pitanje mog uvaženog kolege ste nam rekli kako ste se povukli sa "Ovčare" i da ste otišli u objekat gde je bila smeštena vaša jedinica, je li tako? U Negoslavce?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste o ovom povlačenju vaše jedinice izvestili organ bezbednosti, Dragog Vukosavljevića tog... te večeri ili sutradan pre podne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, Dragi Vukosavljević je, kol'ko ja imam saznanja, znači ne sećam se, ali koliko imam saznanja, bio tamo prisutan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li je Dragi Vukosavljević sačinio izveštaj o događajima 20. jedanaestog na "Ovčari", i da li ga je prosledio odeljenju bezbednosti Prve vojne oblasti u Šidu ili odeljenju bezbednosti 24. korpusa? Da li imate takva saznanja?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste bili prisutni na sastanku koji je potpukovnik Vojnović 21. jedanaestog održao sa potčinjenim starešinama u vezi događaja od 20. jedanaestog 1991. godine na "Ovčari" ili da li imate saznanja da je uopšte takvog sastanka bilo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam da je... nisam bio, a i ne znam da je bio sastanak. Mislim, sastanci su bili, ali...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi sutradan u okviru čete vojne policije, vršili analizu ovog angažovanja od 20. jedanaestog i da li vam je onaj ko je rukovodio jedinicom u vašem odsustvu nešto referisao u pogledu toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ni 19. ni 21. nisam radio analizu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je, odnosno da li ste vi u okviru 80. brigade bili uključeni u zadatak pomoći kod asanacije grada Vukovara, znači kod pomoći onim organima koji su ispred Prve vojne oblasti došli da izvrše asanaciju, gde su bili i vojni istražni organi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Od ulaska u Vukovar do mog odlaska iz Vukovara, sve što je moja jedinica mogla da uradi je urađeno, počev od uklanjanja bombi i eksplozivnih sredstava, koje smo nalazili svuda redom. Imali smo pomoć jedne pionirske jedinice iz inženjerije. Imao sam obezbeđenje gimnazije, sa opremom koja je tu zatečena. Imao sam obezbeđenje jedne kuće u neposrednoj blizini gimnazije, koja je u podrumu imala ogromnu količinu eksploziva. Imao sam obezbeđenje *svete Bone* u crkvi. Imao sam intervenciju prilikom požara u crkvi i spašavanje biblioteke katoličke. Imao sam intervencije kad god bi mi neko javio da je... pronađen neki leš... negde, znači u smislu obezbeđenja mesta dok ne dođu ovaj, organi koji su to uklanjali. Pokušavam da se prisetim šta smo još sve radili, ako treba. Mislim da je i ovo...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Dovoljno je. Moje sledeće pitanje je: da li u tim delatnostima... poslovima koje je obavljala vaša jedinica, da li vam je poznato, da li je u ovom planu asanacije bilo uključeno, pored vojnih istražnih organa, da li su bili uključeni i civilni istražni organi, dakle istražne sudije iz civilnih sudova?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam pomogao pri formiranju policijske jedinice. Ona je bila par dana u kasarni, pa je onda dobila svoj, ovaj, drugi smeštaj. Znači, imali smo saradnju sa civilnim organima vlasti. Ja sam uvek imao saradnju i sa komandom TO-a i sa policijom koja je formirana, civilnom, kad je to trebalo i za šta je trebalo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznato, s obzirom da ste bili u četi vojne policije možda i nije, ali moram da vas pitam, da li vam je poznato da je 22. jedanaestog 80. brigada, po našem stavu, preuzela... zonu odgovornosti od Operativne grupe Jug?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim, hoću da vam kažem da, da... to su stvari koje za mene nisu bile uopšte bitne. Ja sam morao da obavljam stalno... da li je Operativna grupa Jug, ili je komanda 80. ili neko treći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, niste bili upoznati s tim?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja bih vas zamolio da uzmete vaš, ovaj, ovu službenu beležnicu. Hteo bih da nešto pojasnimo, ako možemo. Na stranici 64... je datum 20. jedanaesti 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete pročitati ovo što piše ispod datuma, s obzirom da ja ne mogu to da rastumačim, šta tu piše?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Patrola do Sotina". Hoćete i dalje?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "U Slavkamencu major Dragutinović, major Janković, poručnik Danilović i organ bezbednosti, organ moralne bezbednosti, Tovarnik".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je ovo upis za 20. jedanaesti 1991. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate šta ova beleška znači?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Patrola do Sotina" to znači da sam poslao patrolu do Sotina. A ovo dalje, ništa mi ne znači.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na sledećoj stranici 65, koja je zapravo odmah do, su neka imena. Da li su to imena od tog datuma, od 20. jedanaestog, i da li vam ona nešto znače?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Čak to nije ni moj rukopis. To znači da je neko upisao, da sam ja dao beležnicu nekome, i da je on to upisao. Nije moj rukopis, sigurno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas sad zamolio da pređemo na stranu 66, znači na sledeću. U vrhu ove stranice je jedno ime, Plavčić Nikola. Da li vam to nešto znači? Da li je to vaš rukopis, i kad je to napisano, ako se sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ovaj upis ispod, šta tu piše, da li bi bili ljubazni da mi pročitate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Centar za zbrinjavanje civila i materijalnih dobara. Komandir Ljubiša Stojanović, kapetan prve klase Antić, Kresojević."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imamo mali problem sa transkriptom, vidim...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da li da ponovim?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali molim vas lakše, da bi, da bi prevodioci mogli da prevedu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ni jedan ni drugi zapis mi ništa ne znače. U prvom piše "Plavčić, Nikola, Nikola, 27. peti 1933. godine, Vukovar, Frančićeveva 10, Vukovar". Ispod crte "Centar za zbrinjavanje civila i materijalnih dobara". Ispod "Komandir Ljubiša Stojanović, ili Ljubinko Stojanović, kapetan prve klase, komandir pozadinske Antić, Kresojević".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da vam ništa ne znače ovi unosi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Samo bih vas još zamolio, stranica je 68 ... ako se vidi sa prethodne stranice, dakle 67, to bi bio neki zapis od 24. jedanaestog 1991. godine. Da li je to tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne mora da znači, zato što ni 24. nije moj rukopis. Opet sam nekome dao da nešto zapiše. Je l' treba da vam pročitam šta je na 28., na 68.?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, hvala vam. Ja ću vas pitati za neke unose na 68., nego bih vas samo pitao: kada dajete nekome da upiše, da li je to neka informacija u vršenju službe ili...? Ne znam kako mu date da upiše neki sadržaj? Šta je svrha toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, neko ko je u neposrednoj blizini, neko od mojih vojnika, znači, da ja ovaj mogu da radim druge stvari, onda on nešto upiše što kažem. Ali ništa mi to ne znači.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. E sad, molim vas, pročitajte upis sa stranice 68. I ako možete da opredelite kada je ovaj upis izvršen?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Zavišić, komandir stanice milicije...

TUŽILAC MOORE: Pre nego što nastavi moj uvaženi kolega, da li mogu da kažem da bi možda trebalo da se razjasni za svaku stranicu da li je svedok ispisao tu stranicu, da li zna za sadržaj svih tih stranica, i da li se sa sadržajem slaže, radije nego da čita svaku stranu. Mislim da bi to svima bilo od pomoći.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja mislim da se svedok zapravo izjasnio po svim ovim pitanjima. On nam je rekao i kad nešto nije napisao i kad nešto ne zna. Tako da mislim da je svedok sam odgovorio na ovu primedbu mog uvaženog kolege, kod svakog mog pitanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali evo: da li ste vi napisali ovaj zapis na stranici 68? Da li je to vaš rukopis?

SUDIJA PARKER: Samo da pojednostavimo stvari. Molim vas kad se od vas zatraži da pročitate neki unos iz dnevnika, budite ljubazni pa odmah recite da to niste sami napisali. Hvala vam. Da, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najlepše, časni Sude.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da li mogu?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, na 68. strani piše: "Zavišić", pa pod zvezdicom "komandir stanice milicije, Vukovar. Zavišić Miodrag". Ispod toga SO Slavonija, Baranja i zapadni Srem. Đukić Dragan, komandir stanice. Obradović Branko, načelnik milicije, Bogunović, ministar unutrašnjih poslova". Znači, ovo sam ja zapisao i ovo datira... iz datuma kojeg se ne sećam, ali je verovatno blizu 27., kada sam vam rekao da je napravljena civilna policija, znači u trenutku... I ovo je verovatno sastav te policije po nekoj komandnoj...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala lepo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan. Ja sam Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića. Prvo da raščistimo koliko ste vi u svojoj četi imali definitivno vojnika kada ste došli na područje Vukovara? Da li je to onaj broj od 60, u koji podrazumevate i vozače, oficire, medicinsko ooblje i pomoćno ooblje, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. U Smederevu gde sam još bio sa jednim brojem policajaca mi je izuzet jedan vod, tako da sam ja stigao u Negoslavce možda sa 25 do 30 policajaca, što mogu iz prilike da pogledam u beležnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste tada imali u okviru te čete pomoćno ooblje, vozače, bolničko ooblje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, oni koji su se odazvali mobilizaciji, oni su bili prisutni. Da vam sad tačno kažem po strukturi toj, koliko je bilo kojih, ne sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko ste dakle vi u četi imali ukupno ljudi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavcima, recimo, tridesetak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste obezbeđivali prvu grupu na "Ovčari", koliko ste imali vojnika koja je to obezbeđivala?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vojnih policajaca negde oko 20.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Kada ste drugi put obezbeđivali, 20. jedanaestog na "Ovčari", koliko ste imali vojnih policajaca?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Sličan broj. Negde između 15 i 20.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je prvi put bilo dovoljno kada ste obezbeđivali Mitničku grupu, da sa 20 policajaca obavite zadatak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. U prvoj grupi sam ja imao negde oko 60 ljudi koji su radili obezbeđenje, vojnika. Pričam samo o policajcima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odakle vam sada tih 60 policajaca prvi put? Gde su nestali drugi put, to jeste sledećeg dana? Zašto niste imali i sledećeg dana 60 policajaca?

TUŽILAC MOORE: Svedok nije rekao da je imao 60 policajaca, nego da je imao 60 ljudi. A kao što je ranije rekao, imao je 20 vojnih policajaca.

SUDIJA PARKER: Moram da kažem gospodine Moore da je to razlika koju ja nisam shvatio. Ja sam shvatio stvari kao i gospodin Borović, prema tome, gospodine Boroviću, možete li to da razjasnite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Možda ja ne izgovaram precizno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, idemo još jedanput. Prvi put kada obezbeđujete Mitničku grupu, imate 20 vojnih policajaca. Kome ste vi to još komandovali, sa kojom grupom, koja je takođe obezbeđivala Mitničku grupu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam to već izgovorio, ali evo, ponoviću. Znači, pored policajaca, u obezbeđenju prve grupe bile su starešine iz 80. motorizovane brigade i određen broj vojnika iz drugih jedinica, koje je komandant Vojnović usmerio na obezbeđenje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su to bili vojnici iz 80. kragujevačke motorizovane brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 20. jedanaestog, da li vam je bilo dovoljno vaših 20. vojnih policajaca da u potpunosti obave zadatak u kome se vi trenutno nalazite? Da li je taj broj bio dovoljan?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: 20. sam ja uspostavio red sa tim brojem ljudi. Ali celu noć obezbeđivati ovaj, bilo bi zaista...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To je sad drugo pitanje. Dakle, idemo pitanje po pitanje.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ulažem prigovor na ovo. Postavljeno je vrlo konkretno pitanje, gospodin Borović nije dobio odgovor koji je želeo i on je prekinuo svedoka. Svedoku treba dozvoliti da na ispravan način odgovori na pitanje. Ako se kolegi Boroviću ne sviđa takav odgovor, onda bi trebalo da postavi drugo pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, bilo bi dobro da se smirimo.

TUŽILAC MOORE: Pa, dozvolite mi...

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, molim vas, dovoljno je. Gospodine Boroviću, molim vas budite ljubazni i dozvolite svedoku da odgovori na pitanje. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je glasilo: da li je 20 vojnih policajaca bilo dovoljno da se uspostavi red i obavi zadatak dva... te večeri?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam pokušao da vam odgovorim. Sa tim brojem ljudi sam ja uspostavio red. Ali celu noć raditi sa tim brojem ljudi, to bi bilo prenaporno, i pitanje je da li bi to moglo da se izvede do kraja, po svim elementima po kojima je to trebalo da se uradi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi nešta pokušali ili preduzeli u pravcu da obavestite Vojnovića da vam ponovo dodeli vojnike koji će u smenama, kao prvi put, obezbeđivati pritvorena lica? Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako dozvolite, ne mogu sa da ili ne, zato što sam ja... ja uporno pokušavam da vam objasnim, da sam ja u tom trenutku kada sam stigao, uspostavio red, počelo je sve normalno da teče, i onda dolazi komanda da se ja povučem. Znači, još nisam stigao da preduzmem dalje radnje i mere koje sam planirao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, ali to je za mene potpuno neubedljivo, jer ću vam dokazati zašto. Vi niste bili 15 minuta , nego ćemo sada ići postupno da utvrdimo koliko ste vi vremena tu proveli. Prvo pitanje - a razjašnjenje ovih okolnosti: koliko vremena vam je trebalo iz Sremske Mitrovice da pređete do Negoslavaca... automobilom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Drugo pitanje: koliko kilometara iz mesta Sremska Mitrovica do mesta Negoslavci ima po vašoj proceni? I tada, i danas biste morali znati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam ni tada znao, ne znam ni sada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Treće pitanje: ako vam kažem da je to manje od 50 kilometara, da li se slažete sa mnom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nemam razloga da vam ne verujem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je potrebno automobilom preći 50 kilometara... vama? Vremenski?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Recimo sat vremena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako sporo vozite obično, 50 na sat na autoputu. U redu. Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Da li mogu... Kojem autoputu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nema autoputa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prihvatam odgovor. U redu. Prihvatam odgovor. Sat vremena, 50 kilometara.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Možda i više.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste, dajući izjavu istražiteljima ovog Tužilaštva, na strani 9... Da li tu izjavu imate? Ako nemate, daću vam je. A mogu vam i pročitati. Na strani 9 počeli, a na strani 10 prvi pasus završili. Kažete da ste napustili Sremsku Mitrovicu, a sledeća računica glasi: "Kada sam se vratio, obavешten sam da su neki od mojih vojnih policajaca ponovo poslati u "Ovčaru" da obezbeđuju drugu grupu zatvorenika, tako da sam ja odmah..." naglašavam "odmah", "...otišao tamo". Da li je ovo tačno što ste izjavili istražiteljima haškog Tužilaštva?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da li to što ste pročitali stoji u novom pasusu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta je tu nejasno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li to tačno?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: A ne znam šta je tu nejasno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Potvrđujete da ste ovo izjavili?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam kažem da je na strani 9, u poslednjoj rečenici piše da ste se vratili iz Sremske Mitrovice oko 16.00 časova... izvinjavam se, da ste napustili Sremsku Mitrovicu negde oko 16.00 časova. Da li je i to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

prevodioci: Molimo govornike da prave pauzu između pitanja i odgovora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne verovatno, jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko kilometara ima od Negoslavaca do... Da li biste bili ljubazni da nam procenite koliko kilometara ima od Negoslavaca do Ovčare?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Recimo tri.

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se časni Sude, to je 74. red... 74. strana, 7 red, ušlo je "verovatno", svedok je odgovorio "sigurno".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovo za Sremsku Mitrovicu što vas pitam?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam prihvatio to što ste pročitali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: A jeste, bila je reč "verovatno".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Šta ste rekli, oprostite, nisam pratio, koliko je daleko od Negoslavaca do Ovčare?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Recimo tri kilometra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko vam treba Pincgauerom da prevalite taj put od tri kilometra, vremenski?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Recimo desetak minuta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E, ako smo sada utvrdili da ste krenuli iz Sremske Mitrovice u 16.00 časova, onda ste vi morali u 15.00 časova i 10 minuta biti na Ovčari. Je li se slažete? Na osnovu ove matematike do koje smo došli analizirajući...

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se, u transkriptu opet ima jedna greška. Treba da bude u 17.00 časova a ne 15.00 časova.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se slažete da je to moralo biti 17. časova i 10 minuta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E, sad objasnite zašto ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Uzeli ste teoriju. Znači, uzeli ste teoretski da sam ja istog trenutka kad sam upalio vozilo u Sremskoj Mitrovici, vozio direktno, bez stajanja do Negoslavaca. Da sam u Negoslavcima se zadržao minut, i produžio dalje. To je teorija. Ono što je realno, to je ono što se meni događalo na putu. I ta realnost kaže da je moguće da sam bio, ovaj, sat i po iza toga... na "Ovčari", ali moguće je da sam bio i malo kasnije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Tako da se zaista ne sećam kojeg trenutka sam stigao na Ovčaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa evo, ako prihvatimo da je to bilo i sat i po od Sremske Mitrovice, to je znači u 17.30 maksimalno vreme kad ste vi bili na Ovčari, je li tako? Novembar mesec je zimski period kada se... tada mrak tada ranije pada, je li to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako u ratnom dnevniku 80. kragujevačke brigade piše da ste se vi povukli u 22.30, koliko je to sati koje ste vi proveli na "Ovčari", vršeći svoj zadatak vojnog policajca? Da li nam možete sada izračunati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta piše u ratnom dnevniku...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo ako vam kažem da piše...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... ali unapred vam kažem...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:.... u ratnom dnevniku, da budem sasvim korektan, da ste se vi povukli u 22.30, da li je to, da li je to četiri sata?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... je li tamo piše da sam se ja povukao u 22.00?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Četa vojne policije.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... da sam se ja povukao u 22.00...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I 30...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... i 30. To znači da je neko, je li tako... ja samo razmišljam glasno, jer to ne znam... Ja samo znam da sam došao, bio neko vreme i povukao se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, da završimo s ovom temom. Ja sam pokušao, ovako pažljivo, pitanje po pitanje, da pokažem da ste vi tamo proveli

oko četiri časa. Ne tako kratko – došao i otišao, uspostavio red i otišao. Tako da ćemo to procenjivati kroz druge svedoke, a procenjivaćemo i ovde mi na osnovu onoga što ste rekli. Pa bih ja nastavio dalje. Odakle je bio vaš zamenik, pošto očigledno izbegavate da kažete njegovo ime? Da li ste imali više zamenika, ili samo jednog zamenika u četi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ma, ja uopšte ne znam sigurno da li se zamenik koji je po formaciji, da li se uopšte i odazvao u ovoj mobilizaciji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Drugo pitanje. Kada odete bilo gde, ko vas zamenjuje u komandovanju četom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, rekao sam, sve dalje... preuzima dežurni u četi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ko je komandovao vašom četom, i to onim delom koji je bio na "Ovčari" dok ste vi bili u Sremskoj Mitrovici. I ko vam predade četku kada ste vi došli, u 16.30?

SUDIJA PARKER: Ovaj poslednji deo pitanja očigledno nije ono što je svedok rekao gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Po stavu Odbrane... A izvinjavam se, u 17.30, da. Moja greška. Izvinjavam se, da, moja greška. U 17.30?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, kako glasi vaš odgovor?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja ću da počnem od zadnjeg dela pitanja. Znači, opet ne znam vreme kada sam stigao, pod jedan. Pod dva, ja ne znam ko je podigao jedinicu jer nisam bio tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kada dođoste na Ovčaru, ko komanduje vašom jedinicom, pre vas?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I opet vam kažem, tamo nije bilo komandovanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih Sud da se stavi na ekran Dokaz 256, strana 22. Strana 22 mi treba. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje za svedoka. Da li vam ovaj ambijent na fotografiji nešto govori?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li prepoznajete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta je ovo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, to je "Ovčara".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da uz pomoć službenika uzmete olovku i da pokažete u kom ste vi hangaru uspostavljali red 20. jedanaestog... i da to označite pod brojem 1, i da zaokružite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: *(svedok obeležava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li bi ste sa brojem 2 pokazali mesto gde su stražari bili u prostoriji za odmor? Ta druga grupa koja je čekala obezbeđenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' mogu samo dodatni komentar?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo obeležite, pa može.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, tu smo razmišljali da... postavimo te ljude koji su bili u rezervi. Međutim, ispostavilo se da je jako hladno i da to nije zgodno mesto, pa sam onda uveo, kao što sam rekao, sve ove policajce unutra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste sa brojem 3 označili gde se nalazio spoljni prsten obezbeđenja, kako ste ga vi nazvali? Nacrtajte liniju tog obezbeđenja, spoljnog prstena, i brojem 3 označite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete da pokažete sa kog su mesta Pincgaueri osvetljavali hangar, gde su bili parkirani, i označite brojem 4?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Sad se malo preklapam, jer sam nacrtao baš jedinicu tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa strelicom izvucite.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Hoću. ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete pokazati strelicom od hangara, u kom se pravcu nalazi "Žuta kuća" koju ste vi pominjali?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači od hangara na ovu stranu. *(svedok obeležava)*

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Zamolio bih da se ova fotografija uvede kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Molim vas, da li možemo nešto da pojasnimo gospodine Boroviću. Možda bi svedok mogao da mi pomogne. Broj 3, dakle spoljni prsten obezbeđenja, izgleda da ste obeležili samo jedan položaj. Da li ste stražare imali postavljene oko zgrade, ili su se oni nalazili samo na jednom mestu... kod ovih vrata koja ste obeležili strelicom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, nisu bili oko cele zgrade, nego u tom potezu od vrata, pa kako slika stoji, gledano desno. To je bilo stražarsko kretanje stražara prema "Žutoj kući", tako da kažem.

SUDIJA PARKER: Dakle, niste imali nikakvog obezbeđenja na bočnim stranama, odnosno iza hangara sa spoljne strane.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ne.

SUDIJA PARKER: A koliko ste stražara imali izvan hangara? Na osnovu toga što ste odmahнули glavom, ja sam shvatio da ste rekli ne, dakle da niste imali nikakvih stražara sa bočnih strana i iza hangara. Ali sada je moje pitanje: koliko ste stražara imali izvan hangara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, po mojoj proceni, stražari su morali da obezbeđuju i da prate dolazak od "Žute kuće" vozila koja bi naišla. Znači, smatrao sam da sa druge strane ne može niko da dođe vozilima, a da ne preti opasnost u smislu pešačkog dolaska. Tako da sam stražara postavio ispred vrata, i on se kretao prema ivici, išao desno, odnosno levo, sad gledano tamo. Jedan od dvojice stražara, u trenutku kada bi imao posetu, bila bi dvojica. Kada nemam posetu, bio bi jedan. Tako iz prilike.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvinite gospodine Boroviću što sam vas prekinuo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, vrlo ste mi pomogli, samo da dovršimo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko ovaj hangar ima vrata... ulaza?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, ova ovde na koja smo mi ulazili. I sa zadnje strane ima ulaz... kako da kažem, znači... na suprot... po dijagonali ima ulaz...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... koliko se ja sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je obezbeđivao neko tamo taj sporedni ulaz, odnosno, izlaz?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam pokušao da sad odgovorim. Znači, procenio sam da mi ništa ne može da preti, da bilo kakva opasnost može da mi dođe sa te tamo strane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I još jedno pitanje, i završavam sa ovim delom pitanja, pošto vidim da će i pauza. Da li je ulaze, odnosno ovaj glavni ulaz obezbeđivala samo vojska vaše čete vojne policije?... Da li su to bili isključivo pripadnici vaše čete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, nijednog trenutka nisu radili obezbeđenje samo vojnici iz čete, nego iz 80. motorizovane, u smenama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A koliko je to još bilo vojnika čete 80. motorizovane brigade 20. jedanaestog, pored pripadnika vaše čete vojne policije? Pošto kažete da su radili u smenama, sa vojnicima iz 80. kragujevačke motorizovane brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam razumeo početak slike koju ste mi dali, odnosila se na 18. i 19.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To uopšte nisam...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To vas uopšte nisam pitao.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama ovaj, pričao i objašjavao sve za 18. i 19. Ovo zadnje što ste me pitali, znači stoji i dalje da...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo... hoćete se zaustaviti.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, nek bude da je svedok ovako shvatio, da je ovo sve za 18. jedanaesti. Molimo da se napravi pauza. Iako ga ja nisam pitao za 18. jedanaesti, pa ćemo ga ponovo pitati za 20. jedanaesti, a na... sa drugim okolnostima, imajući u vidu. Pa molim pauzu, pošto vidim da je vreme. I molim da se ovaj dokaz naravno, uvede kao dokaz da je ovo bilo stanje 18. jedanaestog 1991. godine.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Hoćete da obeležim peticom strelicu?

SUDIJA PARKER: Prihvata se kao dokaz.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 433.

SUDIJA PARKER: Vi biste hteli da razjasnite situaciju za 20. novembar posle pauze, gospodine Boroviću? U redu. Nastavljamo u 15.20 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje: 18. jedanaestog "Ovčara" je odabrana...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mikrofon nije uključen. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 18. jedanaestog zajedno sa Vojnovićem, vi ste odabrali "Ovčaru" kao lokaciju za pritvorsku jedinicu, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to trebalo da bude pritvorska jedinica za sve buduće zatvorenike na prostoru Vukovara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, imali smo zadatak da pronademo objekat koji može da zadovolji obezbeđenje ratnih zatvorenika. Imali smo zadatak. Znači, mi smo to uradili. A da li bi posle toga postojalo još zarobljenika ili ne, to već ja nisam znao u tom trenutku. Znači, ako ste me pitali da li je to trebalo trajno za sve moguće slučajeve da bude...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to moguće?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako podrazumevamo da bi taj rat trajao naredne tri godine, onda sigurno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da malo uozbiljimo ovaj odgovor. Da li ste 18. jedanaestog pravili stalnu pritvorsku jedinicu za period u kome se vi nalazite u Vukovaru, ne znajući kada ćete ga napustiti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavcima? Da. Ne u Vukovaru, nego u Negoslavcima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da ste 19. i 20. jedanaestog imali i redovnu pritvorsku jedinicu u Negoslavcima ili niste?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste prilikom danas ovog svedočenja nama pokazali ovo stanje koje je bio na "Ovčari" 18. jedanaestog.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja molim ponovo dokaz 256, stranu 22 da stavimo na ekran... Strana 22. To je to. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da sada na dan 20. jedanaestog 1991. godine, ucrtate mesto gde se nalazio spoljni prsten obezbeđenja, o kome ste vi govorili danas u vašoj izjavi da je postojao 20. jedanaestog? I da ga obeležite sa brojem 1?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, stražar je bio, ja sam to rekao, stražar je bio ispred vrata 20. jedanaestog. ... (*svedok obeležava*) ... I to je ovako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da vi niste imali nikakav spoljni prsten obezbeđenja, već da je to bio samo jedan stražar?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam samo uspostavio red i pokušao da... i počeo obezbeđenje. Znači, još nisam u pravom smislu reči završio... završio posao. Jer, ono što sam zatekao je sređeno, i sada u hangaru nema, sem vojnih policajaca i zatvorenika nikoga. Povučeni su kanapi, svi zatvorenici su desno od ulaznih vrata. Ispred vrata stoji policajac.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To smo čuli. U redu. Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To smo čuli. Obeležite nam mesto gde su vam stajali Pincgaueri i koliko ih je bilo ispred hangara? Nacrtajte kako su stajali, u linijama, sa malim točkicama.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Zaista se ne sećam gde su stajali ovaj, gde su stajala vozila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A vi nam rekoste da ste sa farovima Pincgauera osvetljavali unutrašnjost hangara, je l' tako? Gde bi onda ta vozila trebalo da stoje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, rekao sam sa Pincgauerom koji je mogao da... znači on je stajao ispred vrata...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nacrtajte.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... ulaznih...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nacrtajte ga. Vidite da možete.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: ... (svedok obeležava)...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je u ovom trenutku bilo vojnika... vojnih policajaca iz vaše čete unutra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa recimo, petnaestinu. Između 15 i 20.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Petnaestinu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je Joca Kafić imao svojih vojnika, a koje ste vi udaljili iz hangara kada ste došli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I gde su oni otišli, u kom pravcu, odavde?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam koliko je imao vojnika, i ne znam gde su otišli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih molio da ovo uđe kao dokaz, imajući u vidu ono što je svedok crtao vezano za 18. jedanaesti, i da nam više neće trebati ovde ucrtavati. Hvala.

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 434.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Joca Kafić, kažete, imao je... komandovao je nekom svojom grupom. Kada ih udaljavate, odakle znate da je on komandant neke grupe? Da li ste to znali ranije ili saznajete na licu mesta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, Joca je nosio čin kapetana prve klase. Tu je jedan broj njegovih vojnika. U trenutku kada sam rekao da svi koji nisu vojni policajci izađu, i oni su izašli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ih je bilo 10 ili više od 10?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Zaista ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da se vratim na ono pitanje na koje mi niste odgovorili na početku: da je bilo potrebno da ostanete tu sutradan, da li bi bilo dovoljno da ste pozvali Vojnovića i zatražili ponovo da pošalje one svoje vojnike koji bi u smenama čuvali hangar celu noć? Da li bi to bio put?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam siguran da sam nastavio obezbeđenje, da bi imao još vojnika... koji bi tu pomogli u toku noći, isto kao i prethodni put.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Prvi put ste postavili kanap 18. jedanaestog. To je jedna radnja, a druga radnja – napravili ste spisak. Drugi put, 20. jedanaestog sprovedite sličnu proceduru, ponovo kanap stavljate po sredini hangara, obezbeđujete pritvorena lica. I da li tada vi krećete da pravite spisak, ili uopšte niste u tom trenutku razmišljali o spisku? I da li je već bio napravio spisak Joca Kafić, kako ga vi nazovete, a zove se Joyan Novković, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je dopunski...

(...) (Izbrisano po nalogu Pretresnog veća (...))

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da počnem od kraja. Joca je napravio spisak od tamo prisutnih vojnika. Šta je bilo dalje ne znam. Što se tiče mojih aktivnosti... Znači, u trenutku kada je uspostavljen red, kada su zatvorenici bili desno od ulaznih vrata, kada je kanap bio desno od ulaznih vrata, ne na sredini hangara... kada je... kada su u hangaru se nalazili, pored zarobljenika, samo vojni policajci... počeo sam da dozvoljavam da... da... da mogu da uđu i ostali koji su hteli da prođu pored kanapa, da pogledaju ko je prisutan. To bi oni uradili, izlazili... I vrlo važno mi je bilo u tom trenutku da situaciju, koja je bila pre toga haotična, a sada već pod kontrolom vojne policije, zadržim. A u sledećim elementima je trebalo, i moja razmišljanja su i bila u tom smeru – da, ovaj, obezbedim pojačanje, znači da dođe još veći broj vojnika koji bi to radili, da obezbedim hranu, da obezbedim vodu, da obezbedim...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Hvala. To smo već čuli. Moje pitanje glasi: Po kom to vojnom pravilu, u obezbeđeni hangar sa vašom četom vojne policije, puštate pripadnike Teritorijalne Odbrane da svojim prisustvom maltretiraju zarobljenike. A sa druge strane, izbacili ste vojnike koji pripadaju komandi mesta Ovčara, koji su pre toga bili na licu mesta, pre vas? Da li ste prekršili pravilo ponašanja komandira vojne čete, kada ste dopustili da ulaze u grupama i da ih posmatraju? Koji je razlog da ih posmatraju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam dobro razumeo, ima tri pitanja. Ja se izvinjavam, je l' ima tri pitanja do sada? Prvo, ljudi koji su ulazili nisu nikoga maltretirali, niti su bilo kako fizički delovali prema zatvorenicima. Druga stvar je, moja slobodna procena, kao starešine koji sam tog trenutka bio, da je najbezbednije za zatvorenike... i za... celo obezbeđenje da dozvolim da ovaj, TO, teritorijalci znači, pogledaju ljude koji su tu prisutni. I treće pitanje, već više sam izgubio kontekst. Ne znam šta ste me pitali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Suština je, da li ste...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Aha, da li sam ja imao... da li sam ja imao pravo i po kom članu Pravila službe sam to mogao da uradim, je l' tako? Kažem, na osnovu moje slobodne procene da je to najbezbednije za zadatak koji sam imao ispred sebe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li to znači da ste vi, kao što ste, čini mi se, delimično i odgovorili, imali potpunu kontrolu na licu mesta u toj pritvorskoj jedinici, i da ste uspeali i mogli držati pod kontrolom ne samo bezbednost

prিতvorenih lica, već i da držite pod kontrolom i ljude iz Teritorijalne odbrane, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kasnim sa odgovorom, jer otprilike čekam da prevod prođe, ovaj, zbog toga. Znači, siguran sam da sam u tom trenutku imao potpunu kontrolu za obezbeđenje zatvorenika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala...
... (Izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje, bili ste tamo sa potpukovnikom Vojnovićem u traženju lokacije za smeštaj veće grupe ljudi. Da li vam je on rekao nešto o jedinici koja se tamo nalazila? To je moje prvo pitanje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, ovaj, znači... znači... sigurno mi je izgovorio potpukovnik koje su jedinice u neposrednoj blizini, s tim što, kažem, ne sećam se šta mi je izgovorio. A inače, malopre kada sam vas pitao za tri pitanja, stajalo je, između ostalog, čini mi se, vaša konstatacija da je... da sam izbacio vojnike koji su bili, kako ste rekli, na komandnom... čija je teritorija to bila, takvo obezbeđenje. Ja to u tom trenutku, i ako je to tačno, nisam znao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A danas da li znate da je komandant mesta Ovčara...

... (Izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa ja sam rekao, nije dobro prevedeno. Dakle, nisam pomenuo da ova osoba čije sam ime ja izgovorio je svedok, a posebno da ima status zaštićenog svedoka. Tako da gospodin koga sam ispitivao ne bi ni mogao znati. Ali u svakom slučaju, u redu je. Nije to tako krucijalno da bi ja sad tražio da vi eventualno prilagodite odluku mojim željama. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Ime će se redigovati.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste stigli iz Mitrovice u Negoslavce, o tome smo delimično pričali. Kažete, obavestavaju vas da je vaša četa na "Ovčari", da obezbeđuje novu grupu. Moje pitanje glasi: Da li je bilo ko od vaših starešina tada bio u Negoslavcima, kada dobijate tu informaciju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, rekao sam i mislim da ponavljam samog sebe. Ne sećam se da sam ovaj, svratio u komandu. Ali sam verovatno svratio. I ne sećam se koga sam video tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je mogao da naredi vašoj četi u vašem odsustvu da vrše obezbeđenje na "Ovčari" 20. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Komandant ima sva prava, jer on izdaje naređenja. Znači, on izdaje zadatke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, o kom komandantu govorite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jedan jedini, potpukovnik Vojnović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: A da li je ili nije, to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je još neko pored Vojnovića mogao da naredi pripadnicima vaše čete da odu na obezbeđenje na "Ovčaru" ili nije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Izjavili ste u izjavi koju ste dali OTP-u, engleska verzija, strana 10, paragraf 3, da bi kolege pratile, a paragraf 2 na strani 10, kada ste došli na "Ovčaru", da su se rezervisti Jugoslovenske Narodne Armije povukli u "žutu kuću". O kojim se to sada vojnicima radi, ako malo prije kažete da ne znate gde je otišao Joca Kafić sa svojim vojnicima? Ko su sad ovi koji odlaze u "žutu kuću"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jedino ko je mogao da se povuče u žutu kuću su... vojnici Joce Kafića, iako...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Iako šta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite da, da sam tada rekao to, a sad se ne sećam, to je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi nekada bili u toj "žutoj kući"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Unutra ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa gde ste onda bili... ako niste unutra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pored kuće, u prolazu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta se nalazilo u toj kući, dok vršite svoje zadatke i prolazite pored nje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam da nisam ulazio u kuću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A što ste zapazili samo tu "žutu kuću"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako se ja ne varam, na delu puta gde je s leve strane gledano od Negoslavaca prema Sotinu, ovaj... ravnica pre početka šume, to je jedini objekat koji je postojao. Ako se ja nešto...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa ja bi zamolio da ponovo stavimo onda na ekran... Dokaz 236, strana 22... 256, oprostite... U redu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' imate na ekranu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Imam ponovo hangare.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Ta "žuta kuća" na ovoj fotografiji, ne morate crtati, gde se ona nalazi? Pravac ste pokazali, ali vidite ovde još neke objekte. Da li blizu ovih objekata koji se nalaze s desne strane?

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se. Ja se stvarno izvinjavam. Treba da postavimo fotografiju 20, pa da onda malo zumiramo da, da približimo ovu situaciju. Da li biste ovu levu stranu malo uveličali, odnosno zumirali. To je desno. E tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vidite na ovoj fotografiji gde se nalazi ta "žuta kuća"?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih zamolio režiju da vrati onu prvu fotografiju, jer suviše... jer suviše ste... Odlično, hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sada možete da pokažete gde je ta kuća ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Samo, samo momenat, da se ja malo orijentišem... Ovo mi liči na tu kuću, ali samo da se orijentišem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa moraćete ipak uzeti olovku, pošto ne vidimo...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Samo ne vidim hangare. Kada bih video nekako hangare, možda bi mi bilo lakše. Ili kada bih video put. Mnogo sam...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Evo da vratimo ovu prvu fotografiju broj 20... Da li odavde, ovde možete sada da pokažete gde je ta "žuta kuća"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' mogu da...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da označite sa brojem 1?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: (*svedok obeležava*)

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Po čemu ste onda zapamtili samo ovu kuću, ako vidite da u blizini ima mnogo objekata i kuća?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ste me razumeli, rekao sam da kad idem iz Negoslavaca prema Sotinu, to je ovaj potez gde je ravnica... i sa leve strane sam vam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I to je vaše objašnjenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja kažem, idete, idete ovaj, ravnicom i onda na... primetite nešto, mislim, to je...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne moramo ovo uvoditi u dokaz zato što... Dovoljno je da je Pretresno veće moglo da vidi predstavu svedoka o tome zašto je zapamtio ovu kuću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi sledeće: Kada ste otišli na "Ovčaru", da li ste tada imali bilo kakve radio uređaje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da li je Vojnović imao telefonsku vezu s ovom "žutom kućom"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato, mislim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je sa vama došao na "Ovčaru" 20. jedanaestog? Da li je sa vama bio vojnik Trifunović Novica?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko još?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... ja, vozač i Trifunović i Šapić. I možda još neko od vojnika koji su, ovaj... bili slobodni, a nisu već bili ovamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste svi bili naoružani automatskim oružjem?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su svi vaši pripadnici vojne policije unutar hangara bili naoružani automatskim oružjem?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste posle obezbeđenja hangara 20. jedanaestog radili na nekom obezbeđenju objekata u Vukovaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na primer?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Obezbeđenje bolnice, obezbeđenje gimnazije, obezbeđenje kuće koja je bila puna eksploziva...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste možda obezbeđivali trezor platnog prometa u Vukovaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, trezor nije obezbeđivan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako ste... Ako biste pročitali vašu izjavu koju ste dali, a ja ću vam dati - Beogradska Ovčara, strana 62, engleska verzija, strana 61. Tamo piše na strani 62...

ADVOKAT BOROVIĆ: Poštovani kolega tužilac može da prati na strani 61.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na pitanje predsednika veća, Vezmarović kaže: "Pa ja sam..." govorite nešto o Kamenom, pa ste rekli: "Imao sam prilike jedno dva puta da ga sretnem. Jednom sam bio kada smo imali obezbeđenje..."

prevodioci: Samo malo sporije, molim vas. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Trudiću se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: "...kada smo imali obezbeđenje trezora, tadašnjeg platnog prometa ZOP-a". Je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To piše u vašoj izjavi koju ste dali u Beogradskoj Ovčari?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ovo se sada razlikuje od onoga što ste malo prije rekli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja lično mislim ne. Mogu da objasnim?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, trezor nije bio obezbeđivan dok je u njemu bilo para. U trenutku kada je trezor razbijen, i kada je... kada su izvučene pare, dobili smo zadatak da u toku noći eventualno pokušamo da zaštitimo sve ostalo što se u njemu nalazilo. Znači, to nije bilo obezbeđenje, nego... U stvari, hajde, neka vrsta obezbeđenja. Ali to je bilo samo u toku te noći... I tad sam ovaj, i ja bio u jednoj od smena obezbeđenja trezora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, nije bilo... zato sam i rekao da nismo obezbeđivali trezor, jer nije obezbeđenje bilo duže od jedne noći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, obezbeđivali ste trezor jednu noć, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kolega vas je pitao, uvaženi Vasić, da li poznajete Aleksandra Vasiljevića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako je to general, njega sam upoznao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Prvi put u Kragujevcu kada me je upoznao potpukovnik Jeftić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li zate da je i on rođen u Kragujevcu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate da je on odgovarao pred vojnim organima za upravo ovaj trezor koji ste vi obezbeđivali?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da se vratimo ovim konkretnim stvarima koje interesuju mog klijenta. U ovom periodu koji smo definisali po stavu Odbrane od 17.30 pa do 22.00 časa, neka bude kako vi kažete, da li je u tom periodu bilo nekih ubistava u hangaru? Decidirano vas pitam?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je bilo likvidacija ispred hangara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je u ovom periodu bilo nekih poljoprivrednih mašina koje su bile upaljene tu ispred hangara: traktori ili neke druge poljoprivredne mašine? Mislím na 20. jedanaesti, naravno.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ako izuzmem mašine koje su se nalazile u onom zadnjem delu hangara, gde sam vam pokazao, gde smo eventualno razmišljali da... vojska se odmara, u prednjem delu gde, gde smo mi se nalazili, gde se, gde se... ulazio u hangar, nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li u ovom periodu o kome govorimo, za vreme vas, a naravno, i za vreme vaših vojnika koji su pre vas tu bili, da li je bio, da li ste vi videli, neki rovokopač, odmah tu pored ulaza u hangar?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate koliko su dugo vaši vojnici bili na obezbeđenju pre nego što ste vi došli, po proceni Odbrane, u 17.30?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da nam je ovde jedan... da imamo informacije, i ako vam kažem da po tim informacijama postoje tvrdnje da je u ovom periodu u kome su bili vaši vojnici, a nakon toga vi, koji se opredeljuje kao period od 16.30 pa nadalje, da je bila upaljena poljoprivredna mašina traktor, i to na strani 5.004, prvi red, referenca za Pretresno veće i Tužilaštvo, i ako vam kažem da na strani 5.005, red 19, da u odnosu na ovaj period od 16.30, sat vremena kasnije postoji tvrdnja da je vojna policija napustila "Ovčaru" i hangare. Znači, ako je to 16.30, sat vremena nakon toga, neka bude 17.00 časova. Da li se možemo složiti da ova tvrdnja nikako ne može biti osnovana, nego da ste vi napustili u 22.00 časa, kako ste nam svedočili ova dva dana? I da ste svo vreme obezbeđivali pritvorena lica na način kako ste nam opisali, nevezano da li smo se složili tačno koliko vremena?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, nisam vas najbolje razumeo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo da uprostim...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pola pet, pet. To vas nisam dobro razumeo i...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo da uprostim. U periodu od kada su došli vaši vojnici, u periodu kada ste vi bili, i period do 22.00 časa. To je neki period kada napuštate. Da li je to tačno, odnosno, da li je netačna tvrdnja koju sam ovde saopštio, a nalazi se na stranama 5.005, da je vojna policija se povukla sa "Ovčare" još u 17.00 časova? Da li je to netačno? I da je nije bilo uopšte od 17.00 pa do 22.30. Da li je to netačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, u 17.00 časova je... ja čak nisam bio u 17.00 časova verovatno na "Ovčari". Ovo 22.00... svako vreme kad je mrak, u intervalu od nekih možda sat i po do dva, hoću da prihvatim da sam bio tamo. Ali da li sam bio od 17.00 do 19.00 ili sam bio od 20.00 do 22.00, zaista ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam dobro razumeo šta ste me pitali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ovde postoji sistem, ne mogu da kažem "svedok izjavljuje to i to", nego sam pokušao malo okolo naokolo. Evo, biću potpuno određen. Da li je netačna tvrdnja do koje je došla Odbrana, sa kojom je upoznato i ovo Pretresno veće, da policije, vojne policije i to čete vojne policije nakon 17.00 časova više nije bilo na "Ovčari"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako treba da kažem da je tačna, to znači da posle 17.00 časova je ipak bilo policije na "Ovčari"?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da je bilo do koliko vremena?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: E to već zaista ne znam, jer vam kažem, ja sam došao kada je već pao mrak i zadržao se neko vreme. Kojeg trenutka sam došao, i kojeg trenutka sam otišao, zaista ne mogu da vam kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da ponovimo još jedanput, u koliko...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali 17.00 časova je ipak malo rano.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo malo. I da ponovimo, ukoliko u operativnom dnevniku piše da se vojna policija i to vaša četa, u operativnom dnevniku 80. kragujevačke motorizovane brigade povukla u 22.30 časova, da li prihvatate to kao tačnu konstataciju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da se vratimo malo ovom Aleksandru Vasiljeviću. Sa njim ste imali razgovor 19...

ADVOKAT BOROVIĆ: A, pardon, na strani 96, red 12. odgovor svedoka glasi: "Apsolutno" a prevedeno je "Ne". Sasvim suprotno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, jesam li dobro konstatovao, na moje pitanje vi ste odgovorili "Apsolutno" da je...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... tačno da je bila policija u periodu, vojna policija iz 80. kragujevačke brigade u periodu od 17.00 do 22.30, pa sam vam nakon toga predočio: Ako piše u operativnom dnevniku 80. kragujevačke brigade da se četa vojne policije povukla sa "Ovčare" u 22.30, da li je to tačno? Šta vi odgovarate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, još jednom ću da pokušam da odgovorim...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nemojte komplikovati. Je l' to... da li možemo da se složimo da je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja vam kažem, ne znam vreme odlaska, ali vi ste mene pitali da li se slažem sa onim što je napisano tamo. Znači, ako je neko napisao da sam se povukao u 22.00, to je sigurno tačno. I još sam se složio sa vama da u 17.00 časova vojna policija nije povučena sa "Ovčare", jer ja sam došao kasnije, i bila je prisutna. Znači, tu smo se složili.

ADVOKAT BOROVIĆ: Mislim da smo ovo časni Sude ispravili, i da smo dobili odgovor koji sam ja tražio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, šta je od vas traženo u razgovoru koji ste imali vi, Milovan Jevtić i Aleksandar Vasiljević?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, iz prilike, sve ovo što sam pričao do sada, vezano za Mitničku grupu, i kako smo nazvali ovu drugu grupu... iz bolnice, ovaj, iz prilike sam im sve ovo ispričao, mnogo kraće i mnogo brže, sa nekim pitanjima, već kažem, koliko smo se zadržali, ne znam, dok smo ovaj, sedeli u restoranu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li su vam predlagali...

TUŽILAC MOORE: Izvinite što prekidam mog uvaženog kolegu. Ovo je moja greška. Pokušavao sam da pratim ovaj niz pitanja koji počinje na stranici 96, red 13, pa sve do stranice 97, red 1, gde se tvrdi da je svedok rekao "Apsolutno". Mi nismo shvatili da je to rekao. Kao drugo, način na koji je pitanje formulisano jeste – da li je unos bio tačan, odnosno da li je odražavao stvarni događaj. I uz veliko poštovanje prema mom uvaženom kolegi, čini mi se da je došlo do zabune. Ako u unosu stoji 22.30 časova, to je moguće. Ali pitanje je bilo da li se on slaže s tim da li je otišao u 22.30, da ili ne. I želeo bih da se transkript ponovo presluša, da bi se videlo kada je svedok zaista rekao "apsolutno", što je ostalo nejasno, a očigledno je važno.

SUDIJA PARKER: Rezultat njegovog poslednjeg odgovora sada je jasan, gospodine Moore. Ja sam siguran da će to za vas biti zanimljivo za dodatno ispitivanje. Ja se slažem s vama da je sve do poslednjeg odgovora sve što ste rekli tačno. Međutim, što se tiče poslednjeg odgovora, mislim da je on rasčistio situaciju. A ako je došlo do zabune, dodatno ispitivanje je rešenje. Gospodine Boroviću, nastavite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Pa u redu, svedok je to razrešio. Ali da ne bi preslušavali traku, jer sam siguran apsolutno da je svedok odgovorio "apsolutno". Ali idemo dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je od vas traženo da tajno snimate razgovor sa Jocom Kafićem, magnetofonom, tada, prilikom tog sastanka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste vi predložili da ćete im nabaviti spisak, za koji tvrdite da znate da ima Joca Kafić? Spisak pritvorenih osoba od 20. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam dobro razumeo, rekli ste da znam da Joca Kafić ima... što ne stoji kao istina, jer ja ne znam da on ima taj spisak. A s druge strane, svima sam nudio moju pomoć i moju saradnju u rasvetljavanju događaja na "Ovčari". I mogu da tvrdim za sebe da hoću da pomognem u rasvetljavanju tih događaja. Za nekog drugog to već ne mogu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste se vratili iz Sremske Mitrovice, pa ste otišli u Negoslavce, i čuli da se deo vaše čete vojne policije nalazi na "Ovčari", nakon toga vi ste otišli i uradili ono sve što ste nam danas ispričali... i povukli se. Moje pitanje glasi: da li ste svo vreme... sve vreme... vi sa vašom četom vojne policije, oni pre, pa posle sa vama, obezbeđivali hangar? Da li ste se negde udaljavali ili niste? Dok ono definitivno niste povučeni?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako početak pitanja sam dobro razumeo, pomenuli ste Mitrovicu. Znači, ne radi se o tome, nego o... 20. I ako sam dobro drugi deo pitanja razumeo, kažete da li sam od trenutka kada sam se spojio sa jedinicom, sve vreme bio sa njima, dok nisam otišao sa "Ovčare". Onda bi moj odgovor bio – da. S tim što morate da shvatite da sam ja ulazio u hangar, izlazio iz hangara, i tako dalje...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:...ali je, bio sam sa jedinicom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala lepo. E sad, konkretno: ulazite, izlazite, Pincgauer s upaljenim svetlima ispred hangara. Pitanje glasi: Ispred glavnog ulaza, levo se nalazi stražar, ispred se nalazi put, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je preko puta ulaza, preko puta puta, odnosno, iza ovog puta, da li se 20. jedanaestog nalazila velika rupa preko puta hangara? Da li ste je videli u periodu u kom ste vi bili, da neko izvodi tu ljude i strelja ih? Vrlo konkretno. I da li ste uopšte videli leševe, i da li je uopšte bilo neke rupe preko puta hangara? S tim što sam rekao 20. jedanaesti, a toga nema u zapisniku.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, nikakvu rupu nisam video, nikakve leševe nisam video, niko nije ubijan u vremenu dok sam ja bio na "Ovčari".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ne znam da li ste pitani, je l' vam poznato da je "Ovčara" bila u isključivoj zoni odgovornosti 80. kragujevačke brigade? Je l' vam to poznato? 20. jedanaestog?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: 80. motorizovane?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali... sad, šta ste mi rekli? U zoni odgovornosti, je l' tako?... Pa 80. motorizovana je znači bila u sklopu Operativne grupe Jug.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam vas o zoni odgovornosti 80. kragujevačke motorizovane brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne znam, možda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Možda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je ujutro 21. jedanaestog bilo ko predao bilo kakav spisak, spisak pritvorenih lica iz hangara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ni 21. ni... kasnije, nikakve razgovore ni sa kim nisam vodio. Znači, niko me nije pitao, nikome nisam odgovarao na pitanje vezano za... obezbeđenje... grupe... zatvorenika iz bolnice, 20. jedanaestog. Znači, ni sa kim ništa nisam razgovarao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Odlazite iz hangara gde sa četom vojne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavce, tamo gde smo bili locirani.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste te večeri videli potpukovnika Vojnovića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su... pripadnici vaše čete ponovo se te večeri vraćali na "Ovčaru" radi obezbeđenja, da vam bude lakše, "žute kuće"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Po mom naređenju ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato, da li je to ipak se desilo, mimo vašeg naređenja?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, iz razgovora sa Novicom Trifunovićem, on mi je rekao da je dobio zadatak da obezbeđuje, on i Šapić, premda ne znam od koga su dobili taj zadatak... i zašto bi obezbeđivali tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako bih vam direktno saopštio da postoje tvrdnje da je 21. jedanaestog 1991. godine u periodu u kom ste vi bili, osoba po nadimku Štuka vršila likvidacije ljudi upravo u ovoj rupi, odnosno u rupi preko puta hangara, kako komentarišete takvu tvrdnju? A u periodu 20. jedanaestog u kome ste vi bili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam dobro razumeo pitanje, rekli ste da sam ja bio pod nadimkom Štuka...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne vi.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... i da je pod mojom komandom...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za osobu pod nadimkom Štuka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da te večeri kada ste vi pod kontrolom držali ovaj prostor u hangaru nije se pominjala osoba pod nadimkom Štuka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li to znači da nikakva osoba pod nadimkom Štuka u ovom kritičnom periodu, 20. jedanaestog, ispred hangara, nije mogla vršiti bilo kakve likvidacije... ispred ulaza u hangar? Je li to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam opet dobro razumeo pitanje... jer imam utisak da stalno... pitanje ima dva... dva smisla. Znači, opet vam kažem, u trenutku, u periodu dok sam ja bio tamo, nije bilo likvidacije, nije bilo maltretiranja zarobljenika... korektno se ponašalo prema njima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste čuli za ime Jovan Dulović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja bih završio ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Ovde, na 100. strani, red 20 je ušla jedna nelogičnost. Mislim da je svedok drugačije rekao. Radi se o zadatku da se obezbedi... ovde piše "Šapićeva grupa", a mislim da se radi o "žutoj kući".

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Evo da pomognem. Intervencija je tačna, s tim što je sa Šapićem obezbeđivana "žuta kuća". To je bio puni smisao odgovora. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Možda bi mi svedok mogao da pomogne i da mi kaže ko je Šapić?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Šapić je isto vojni policajac koji je... bio... na zadatku na "Ovčari". Znači, jedno ime vojnika. Jer su mi rekli, znači... ja to ne znam, ali mi je rečeno da su se njih dvojica vratili da obezbeđuju tu "žutu kuću". Zašto i po čijoj komandi, zaista ne znam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Mislim da smo time rešili pitanje gospodina Vasića. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan Sudu i svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Vezmaroviću. Ja sam Novak Lukić, jedan od branilaca Veselina Šljivančanina i u ime njegovog tima ću vam postavljati pitanja. Ja vidim da ste shvatili gledajući na ekran da treba da malo sačekate da se prevede transkript, pa u tom smislu imate dobar ritam, što bismo mi rekli, da nam se ne prepliću pitanja i odgovori. Ja bih molio... Ja bih sad u ovom delu do kraja današnje sednice malo ipak neke statusne stvari da raščistimo i da uđemo u ove teme koje ćemo obrađivati, pa bih zamolio poslužitelja da da svedoku ovaj set izjava, a ja sam tu stavio i dokaze koje ćemo gledati, da ipak ispred sebe imate tokom ispitivanja i ove kopije papirnate, a nešto će biti i na ekranu. Vi ste sami gospodine Vezmaroviću rekli da ste više puta davali izjave raznim organima, pa pošto ćemo prolaziti kroz vaše izjave i vaša svedočenja, ja ću vas sada pitati, a možete i pogledati tu da li se sećate da ste prvi put faktički o događajima na "Ovčari" dali izjavu pred Vojnim sudom u Beogradu. To je bilo 8. februara 1999. godine, po zapisniku. Vi se možda ne sećate datuma, ali da li je to bio prvi iskaz kada ste dali u svojstvu svedoka izjavu pred Vojnim sudom u Beogradu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, koliko se ja sećam, tačno je da sam pred... da sam Vojnom sudu u Beogradu dao prvi put izjavu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće, po sledu događaja, kako ste svedočili, je vaše svedočenje u postupku, mi to zovemo "Beogradska Ovčara", znači postupak protiv Vujović Miroljuba i ostalih, kada ste pred istražnim sudijom Okružnog suda, sudijom Alimpićem, dali izjavu dana 24. šestog 2003. godine.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako se ja ne varam, između sam dao izjavu Tribunalu ovde, pa je onda išla za Novi Sad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Pogrešio sam hronološki. Prethodno ste dali jednu izjavu tužiocima, istražiteljima Haškog tužilaštva, koja je data 13. i 18. decembra 2001. godine? Je l' tako?... Samo potvrdite da uđe u zapisnik.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Klimanje glave nam ne znači u transkriptu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Konačno, svedočili ste kao svedok na glavnom pretresu u *Predmetu Ovčara*, postupak protiv Miroljuba Vujovića i ostalih. To je bilo dana 29. desetog 2004. godine, pred specijalnim odeljenjem Okružnog suda u Beogradu, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Samo između postoji isto izjava za vreme "Sablje". Ne znam da li je imate, da li znate.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Samo da kažem još nešto, pa ću vas i to pitati. Ali da zaokružimo ovaj krug zvaničnih javnih svedočenja. Vi ste na kraju svedočili ponovo pred beogradskim sudom u *Predmetu Ovčara 2*, kako mi to zovemo, odnosno u *Predmetu protiv Radak Saše*, jer ste opet saslušani pred istim Sudskim većem...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... 2005. godine, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam video iz vaših svedočenja da ste vi davali izjavu i u policiji UBOPOK-u u toku te akcije "Sablja". Mi nažalost, nemamo, niti smo ikada došli do tih izjava, iako smo ih tražili. Možete li evo, da iskoristimo ovaj momenat, da kažete to kad koristimo reč "Sablja" koja će se često pominjati, koji je to termin? Šta je to bilo nazvano akcijom "Sablja"? Koje je to bilo vreme u Srbiji i Crnoj Gori, da objasnimo Pretresnom veću?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa najprostije rečeno, posle ubistva premijera Đinđića, zavedeno je vanredno stanje u Srbiji i... trajalo je, ja mislim, oko tri meseca. I u jednom periodu bio sam pozvan u Beograd da dam izjavu. I to je to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je to znači bilo u toku vanrednog stanja...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vanrednog stanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:...koje je bilo zavedeno u Srbiji? Hvala. Vi mi možete na sledeća pitanja kratko odgovarati, da prođemo sad brže kroz neke statusne

stvari. Idemo na vukovarska dešavanja. Vi ste znači u to vreme u Vukovaru imali čin rezervnog kapetana, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao, to ste rekli i ovde, a rekli ste i na beogradskom suđenju, vi ste završili školu rezervnih vojnih starešina u Bileći, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možemo složiti da je Bileća jedna od najelitnijih škola za obuku rezervnih vojnih starešina pešadijskog kadra...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... u tadašnje vreme u Jugoslovenskoj Narodnoj Armiji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ne bih bio mnogo skroman, mislim i više... i šire.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možemo složiti da su postojali posebni standardi za odabir lica koja idu na obuku u školu rezervnih vojnih starešina u Bileći?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda piše u zapisniku negde kada ste davali podatke, ja to nisam video. Kada ste služili vojni rok i kada ste završili tu školu rezervnih vojnih starešina u Bileći?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U oktobru mesecu 1977. godine sam otišao. Vratio se 1978. godine. Prvih šest meseci sam bio u Bileći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono što je takođe rečeno, nakon te obuke za rezervnog starešinu pešadije, vi ste poslani odmah nakon toga na doobuku, da tako kažem, za vojnu policiju u Pančevu. To je faktički bilo u okviru redovnog odsluženja vašeg vojnog roka, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe sam shvatio da ste vi nakon odsluženja vojnog roka, radi dobijanja onog zadatka koji ste imali u vreme Vukovara, to znači da biste dobili mogućnost da budete komandant... komandir čete, imali još dodatne kurseve i obuke, pretpostavljam, opet u Pančevu. Možete li nam samo reći koliko je to puta bilo i period u odnosu na ovaj period 1991. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, još dva puta sam odlazio u Pančevo radi doobuke za komandira. Ovo je bilo znači komandir voda. Sad sam išao na doobuku za komandira čete vojne policije. Periodi, datumi, ne sećam se tačno, premda to može da se vidi u mom kartonu, što mislim da nije... Uglavnom, pre 1991. godine sam... sam bio dva puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ti kursevi, obuke, traju po nekoliko meseci i podrazumeva da se na kraju polažu ispiti, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možete da nam kažete od kada imate čin kapetana? Da li se toga sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogu da proverim u knjižici. Piše tačno kada mi je upisano.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još malo, da kažem, ta opšta statusna pitanja. Mi smo čuli ovde, a ja pretpostavljam da ćete nam i vi to potvrditi, s obzirom na strukturu i formu 80. kragujevačke brigade, četa vojne policije je bila prištabska jedinica, je li tako? Da li znate to?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne kragujevačke, nego motorizovane brigade, prištabske. Znači, četa je bila samostalna. Ne znam u kom smislu prištabska.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: S obzirom na funkciju same policije, četa prati i jedan od osnovnih zadatka je obezbeđenje komandanta, je li tako, i komande, komande jedinice? U tom smislu...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, obezbeđuje komandanta u mestu i pokretu, kao osnovu, i sve ostalo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I komandu celu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I komandu celu, da, da.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li mogu da vas prekinem da bih nešto razjasnio. Prema našim brojevima, stranica 107, prvi red, postoji početak odgovora svedoka, gde kaže: "Ne kragujevačka, nego motorizovana brigada". Da li želite time da kažete da postoje dve brigade, ili ste želeli da ispravite, odnosno da naglasite šta je tačan naziv brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Pa da, ako se ja sećam dobro, izgovorena je kragujevačka 80. U žargonu se kaže kragujevačka brigada, ali onda ne ide onaj prefiks 80. Pa sam samo iz tog razloga ispravio da nije 80. kragujevačka, nego 80. motorizovana. Znači, jedna jedinica je u pitanju.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala. Hvala, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja se ovde možda neki put koristim u žargonu, a to najviše nervira i pogađa mog klijenta, koji traži izuzetno stručno pitanja, pa se izvinjavam ako sam postavio pitanje koje nije bilo dovoljno stručno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, još kod ovih pitanja kad smo, molio bih vas da uzmete svoju radnu beležnicu, dokazni predmet 432.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo da stavimo na ekran, ako je ona u elektronskoj formi, a verovatno nije. Ali u svakom slučaju, možemo pogledati stranicu 19 za trenutak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste svedočili gospodine Vezmaroviću o starešinskom kadru vaše čete, i kakav je bio sastav tog kadra koji je otišao na Vukovar... na vukovarsko ratište. Da li ja dobro vidim, da li dobro razumem, da je faktički ovo što je navedeno na stranici 19... Hajde, recite nam ko su ta, šta su ta imena na stranici 19?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovde se nalazi spisak jednog dela vojne policije... čete vojne policije gde je Krstić Nenad, potporučnik, Mitić Jovica, potporučnik, Matić Tomislav, potporučnik, Pavlović...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne morate da govorite sva imena...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, hteo sam samo starešinski kadar, ako...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, dobro. Hajde, kažite nam ko je redovni starešinski kadar?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, Pavlović Mikan, vodnik prve klase i Stanković Radomir, vodnik prve klase. Ja ne mogu sigurno da se setim ko mi je bio prisutan kojeg trenutka na samom Vukovaru. Jedino što znam sigurno da je bio Pavlović Mikan, jer mi je on bio četni starešina, a ko je od ovih ostalih bio prisutan, ko je odlazio, ko je imao kakvih problema, zaista više ne mogu da se setim. Jer je neko od ovih starešina bio u onoj drugoj grupi, koja je... koja mi je izuzeta još u Smederevu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vidimo pod rednim brojem lice koje ste malopre pominjali. Je li to taj Trifunović Novica sa činom razvodnika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ono lice što vas je pitao časni sudija, Šapić, njegovo ime je Predrag, je li tako? A njega nema na ovom spisku. On je bio samo vojni policajac?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Faktički, sva lica na ovom spisku do 22, imaju neki čin, redovni... starešinski ili podoficirski, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, mene raduje što sutra neću morati da gledam na sat baš sve vreme, jer ću imati dovoljno vremena da nastavim sa unakrsnim ispitivanjem. Ako možemo sada da prekinemo?

SUDIJA PARKER: Imaćete dosta vremena na raspolaganju sutra ujutro, gospodine Lukiću. Sada ćemo prekinuti sa radom. Nastavljamo sutra ujutro u 9.30 časova.

